

521.838

FEBRUÁR 3. SZOMBAT

NÉPLAP

Világ proletárjai egyesüljétek!

A MAI SZÁMUNKBÓL:
Üdvözljük a levelezők országos tanácskozását (3. oldal). — Megindult a „Termelj ma többet, mint tegnap” mozgalom a Ruhagyárban (5. oldal). — Egy jó zenekar lelkes, odaadó munkájának jutalma (6. oldal).

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. évfolyam, 28. szám.

ARA 50 FILLER

Vasárnap, 1952 február 3.

regi-uli pályán
ros újonc NB II-ös csa-
Dorosa a Nyíregyházi
követően pedig a D.
Szolnoki Lokomotív-
szik. Mindkét debrecze-
már helyet kapnak az új
A D. Lokomotívál sze-
agati, Kaczor os Hátján
aban Verescei, biolnar,
oda. Kajos Pokrovicsz-
Dnesi és Brada.

ság dolgozói fokozot-
limazzák munkájukban
unio tapasztalatait

harmegyei Erdőgazda-
szervezet jelszéként elő-
Hunyadi utca 17. szám
ermében. Dankó Gábor
dusági igazgató ismer-
ban a Szovjetunio ti-
sítást teremt, valamint
erdősávnak jelentősé-
a Szovjetunio eddig lé-

st bonyt érdekfűzőssel
dolgozók és fel-
mondatok saját ta-
munkájukkal kapso-
nak. Igéretet tettek
elkövetkező időben
meg fokozottabban al-
Szovjetunio tapasztala-
erkésztegyünkhez Már-
vtárs. a Néplap leve-

DOJÁRÁS: Sokfelé há-
s, eső, mérsékelt dél-
ati átmenetileg észak-
A hőmérséklet Késő-
február 2-án a várható
mérséklet az ország
4 C fok alatt lesz.
RAJZMUSOLO TANFO-
4-én kezdődik a deb-
Technikumban. A
ltvársók jelentkezhet-

S LORANT FIZIKAI
táncos csoportja va-
után 6 órai kezdettel a
Intézet előudterme-
györgy tér 13. eladást
Dezso Loránd, Buda-
ás címe: A rádiócsit-
ornánvág eddigi cred-
biomát.

PI LAP
gázók. Pártja Hajdú-
rtotbizottságának lapja
s szerkesztője
SI ERZSÉBET
elős kiadó:
ZSI GYULA
Közlekedés:
Jesy-Zsuzsanna-ny. 3
42-04. és 43-49.
vat telefonja: 34-07.
760-hadsereg útja 16.
szám: 34-01.
2-1. lapnyomda
Jesy-Zsuzsanna-ny. 1.
szám: 34-05.

Y Árpád kerében
szóló eladó, Er-
Csokonai utca 28.
Doboz u. 13. sz.
tekezés igényelt.
O 3-1 megvilágítás
Arad u. 102.
O Nagypródon egy
használat, Lorántfy-
nyilas szög, Nagy
u. 2.
O Asztal ág. Ko-
u. 16.
O Egy asztal, egy
redenc, egy hasz-
ny. Jókai 41.
O Hunyadi ker-
nyilas pusztaföld
szakkal, Nyugati
u. 8. végas csutka.
ad és az ugarban
u. 10. föld. Saigó-
2.

RELNÉK közel
kötőkerék. Uj-
47.
O egy tekvő má-
u. 21.
O Jó kedvű, 47-
ny. ebédoszak.
ny. komót, szőlő,
ha Keresek meg-
ó rekamiét Petőfi

A gyarmati népek szabadságharca

A gyarmati és függő országok forradalmi ébredése a világimperializmus pusztulásának előhírnöke. — Ezeket a szavakat Sztálin elvtárs még 1924-ben mondta, és az azóta eltelt események és különösen napjaink eseményei, ragyogóan bizonyítják ezt a zseniális, tudományos előrejelést. Napjainkban egyre nő és szélesedik a gyarmati és függő országok népeinek felszabadító mozgalma, amely olyan részekre is kiterjed, amelyeket — mint a Közép-Keletet — még egy évvel ezelőleg is az imperializmus a maga biztos támaszának tekintett. A gyarmati és függő országok dolgozóinak egyre növekvő harca a leninizmus legyőzhetetlenségét mutatja. Lenin tudományos alapossgal megbizonyította, hogy a fegyverrel és a szabadságharc útján lehetünk tanui a szabadságharc vívott harcának. Tunéziában a francia gyarmatosítók a tömeg közét követnek, letartóztatják a Kommunista Párt és a polgári nacionalista Uj Destour Párt vezetőit, de a tömegek erejét legyőzni itt sem lehet.

Az afrikai Marokkótól Tunézián, Egyiptomon, Irakon, Szi-rián, Iranon át Indiáig, Burmáig, Malajzföldig Vietnámiig, a csendesóceáni Fülöp-szigetekig Ján-ko a föld az imperialisták talpa alatt. A harc legjellemzőbb vonása, hogy ezt a küzdelmet közvetlenül, vagy széles tömegszervezeteken keresztül a kommunista pártok, a legjobb hazafiai vezetők. Ezeket a népeket lelkesítik a Szovjetunio, a népi demokráciák, a kínai népi forradalom nagyszerű eredményei. A gyarmati és függő országok dolgozói mind jobban hisznek erejükben, mert látták és látják ma is gyarmatosító uraik gyengeségét. Hírszen például Koreában az állig felfegyverkezett intervenciósi hadsereg másfél év óta nem tudta elérni szándékát — és nem is éri el soha ezt a célt, — hogy egész Koreát elfoglalja.

Az USA egyrészt titokban magáénak tekintli szövetségesei: Anglia, Franciaország, Hollandia, Belgium — gyarmatbirtokait, másrészt új, modern gyarmatosítóként lép fel. „Egyezmények”, „segélyek”, „szövetségek” ürügyén nemcsak a hajdan hatalmas gyarmatbirodalommal rendelkező államok megmaradt gyarmatait igyekeznek meghódítani, hanem magukat ezeket az országokat is. A gyarmati és félgyarmati országok területe tehát mindjobban az imperialisták között kitéleződő harc színterévé válik. Az imperialisták, bár egymás között marakodnak a gyarmatok birtoklásáért, egységesen lépnek fel ezeknek az országoknak függetlenségért harcoló népei ellen és minden megmozdulást kíméletlenül igyekeznek eltiporni. Az USA világhatalmi terveihez az egyik nagy akadályt a gyarmati és függő országok mindjobban erősödő és mind magasabb színvonalra emelkedő küzdelme okozza. A gyarmati és függő országok függetlenségi harca szervesen bele tartozik a világ békejéért folyó harcba. Éppen ezért mi, magyar dolgozók is a legnagyobb rokonszennyel kíséreljük ezeknek a népeknek a küzdelmét.

A gyarmatosító hatalmak még alig egy évvel ezelőt is biztos támaszpontjuknak tekintették a közel- és középkeleti államokat, ma pedig itt is recseg-ropog a talaj az imperialisták alatt. Iránban Anglia — minden fenyegetőzés ellenére — beadta a derekát, elvesztve ezzel a világ legnagyobb olajfinomítóit. Egyiptom felmondta az Angliával 1936-ban kötött egyezményt és a Szudánra vonatkozó 1899. évi szerződést. Az angolok véres terrorintézkedései hatására mind magasabb színvonalra, fegyveres ellenállással fejlődik az egyiptomi nép függetlenségi harca. A függetlenségi harc tüze végig fut a legjeimaradotabb világcsész, Afrika északi részén is. A marokkóiak nagyszerű megmozdulása után most Tunéziában lehetünk tanui a szabadságharc vívott harcának. Tunéziában a francia gyarmatosítók a tömeg közét követnek, letartóztatják a Kommunista Párt és a polgári nacionalista Uj Destour Párt vezetőit, de a tömegek erejét legyőzni itt sem lehet.

Az USA egyrészt titokban magáénak tekintli szövetségesei: Anglia, Franciaország, Hollandia, Belgium — gyarmatbirtokait, másrészt új, modern gyarmatosítóként lép fel. „Egyezmények”, „segélyek”, „szövetségek” ürügyén nemcsak a hajdan hatalmas gyarmatbirodalommal rendelkező államok megmaradt gyarmatait igyekeznek meghódítani, hanem magukat ezeket az országokat is. A gyarmati és félgyarmati országok területe tehát mindjobban az imperialisták között kitéleződő harc színterévé válik. Az imperialisták, bár egymás között marakodnak a gyarmatok birtoklásáért, egységesen lépnek fel ezeknek az országoknak függetlenségért harcoló népei ellen és minden megmozdulást kíméletlenül igyekeznek eltiporni. Az USA világhatalmi terveihez az egyik nagy akadályt a gyarmati és függő országok mindjobban erősödő és mind magasabb színvonalra emelkedő küzdelme okozza. A gyarmati és függő országok függetlenségi harca szervesen bele tartozik a világ békejéért folyó harcba. Éppen ezért mi, magyar dolgozók is a legnagyobb rokonszennyel kíséreljük ezeknek a népeknek a küzdelmét.

Az USA egyrészt titokban magáénak tekintli szövetségesei: Anglia, Franciaország, Hollandia, Belgium — gyarmatbirtokait, másrészt új, modern gyarmatosítóként lép fel. „Egyezmények”, „segélyek”, „szövetségek” ürügyén nemcsak a hajdan hatalmas gyarmatbirodalommal rendelkező államok megmaradt gyarmatait igyekeznek meghódítani, hanem magukat ezeket az országokat is. A gyarmati és félgyarmati országok területe tehát mindjobban az imperialisták között kitéleződő harc színterévé válik. Az imperialisták, bár egymás között marakodnak a gyarmatok birtoklásáért, egységesen lépnek fel ezeknek az országoknak függetlenségért harcoló népei ellen és minden megmozdulást kíméletlenül igyekeznek eltiporni. Az USA világhatalmi terveihez az egyik nagy akadályt a gyarmati és függő országok mindjobban erősödő és mind magasabb színvonalra emelkedő küzdelme okozza. A gyarmati és függő országok függetlenségi harca szervesen bele tartozik a világ békejéért folyó harcba. Éppen ezért mi, magyar dolgozók is a legnagyobb rokonszennyel kíséreljük ezeknek a népeknek a küzdelmét.

Megkezdődött a magyar sajtó levelezőinek I. országos konferenciája

Szombaton délután nyílt meg Budapesten az Építő Szakszervezet székházának felszított nagytermében a magyar sajtó levelezőinek I. országos konferenciája. Mintegy 500 levelező gyűlt össze az ország minden részéből: a gyárakból, a tizes-kluból és állami gazdaságokból, városokból és falvakból és számosan vettek részt a konferencián a magyar sajtó dolgozói közül is. A konferencián megjelentek: Révai József és Horváth Márton elvtársak és a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának és Központi Vezetőségének több más tagja s a magyar politikai, gazdasági és kulturális élet számos más kiválósága, valamint a Szabad Nép megjelenésének 10. évfordulójára és a magyar sajtó napjára Budapestre érkezett külföldi küldöttek, élükön Harlamovval, a Pravda képviselőjével. Laki Teréz elvtársnő, a Szabad Nép levelezési rovatának vezetője üdvözölte a konferencia résztvevőit. Javaslataira hatalmas lelkesedéssel választották meg népnök szeretett vezetőit, Rákosi Mátyás elvtársat, a konferencia díszelnökévé. A díszelnökség tagjaivá választották a Pravda szerkesztője kollégiját, a „Tartós békeért, népi demokráciáért” szerkesztőségi kollégiumát a népi demokráciák központi pártlapjainak, továbbá az Humanité, az Unita és a Daily Worker főszerkesztőit, Manolisz Glezsozt, a görög nép szabadsághősét, a monarcholiaszták által betiltott Rizospaszisz című lap főszerkesztőjét.

A konferencia elnökségébe választották Révai József, Horváth Márton, Hegedűs András, Kiss Károly, Rónai Sándor, Hidas István, Harlamov József és Zsoltinyecz Mihály elvtársakat, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagjait, Házi Árpád és Dénes István elvtársakat, a Politikai Bizottság póttagjait. Megválasztották az elnökségbe a Pravda képviselőjét, Mihail Avarkievics Harlamov elvtársat, a nemzetközi munkásmozgalom nagy harsogó lapjának, a „Tartós békeért, népi demokráciáért” képviselőjét, a Zsenminszibao, az Humanité, a Trybuna Ludu, az Unita, a Rudé Pravdy, a Neues Deutschland, a Scanteia, a Raborichieszko Delo és az Österreicherische Volksstimme küldötteit. Az elnökségben helyet foglaltak a magyar sajtó és a levelezők képviselői is.

Ezután Betlen Oszkár elvtárs, a Szabad Nép szerkesztőbizottságának vezetője tartott beszámoló: a magyar levelezőmozgalom helyzetéről és feladatairól. Betlen elvtárs beszámolója elején a felszabadulás utáni nagyszerű eredményeinkről beszélt. Hangsúlyozta, hogy az építés terén elért eredményeinkkel együtt nő, erősödik, fejlődik dolgozó pünk, amely egyre öntudatosabb gondjait országának. „Ennek a növekedésnek és fejlődésnek nagyszerű bizonyítéka a mi konferenciánk” — mondotta.

A kommunista újság alapvető tulajdonsága az összeforrttság a munkásoktól, a dolgozók tömegeivel és ezért a kommunista lapok mindig minden körülmények között helyet adnak hasábjainak a dolgozóknak hangjának, a dolgozók levelezőinek. A fasiszta elnyomás idején, a föld alatt titokban készült pártlapjaink is megtalálták az utat a dolgozók tömegeihez és a dolgozók megtalálták az utat a rendőrkopók egész falkájától üldözött lapjukhoz. Pártunk illegális lapjai, a „Kommunista”, a „Dolgozók Lapja”, s a tízeves fennállását ünneplő Szabad Nép, Ifjú Proletár, rendszeresen közöltek munkás- és parasztleveleket az elnyomás és legnehezebb éveiben is.

Tovább fejlődött a munkás- és parasztlevelezés a felszabadulás után. A levelezőmozgalom fejlődésének hatalmas ösztönző erőt adott a Központi Vezetőség 1950 február 10-i ülése, Rákosi elvtárs nagy beszéde, Pártunk tömegkapcsolatainak erősítéséről, a pártonbeli demokrácia, a kritika és önkritika fejlesztéséről. A levelezőmozgalom fejlő-

déséről, jelentőségének növekedéséről tanuskodik az egyes szerkesztőségekbe érkező levelek megnövekedett száma is. A Szabad Néphez 1950-ben összesen 37.408 levél érkezett. 1951-ben levelezéssel több, 35.408. Megyei pártlapjainkhoz 1950 júliusában 2500, 1951 júliusában 4000, 1951 decemberében 4937 levél jött. Közöltük az Eszakmagyarországi, a Szolnokmegyei Néplapnál és a Pestmegyei Népujságnál a legjelentősebb a fejlődés.

De a levelezőmozgalom fejlődésének nem egyedül mértéke ez a nagyszerű emelkedés. Ennél is jelentősebb a levelek tartalmában, szerképben beállott változás, a levelezők munkájában beállott változás. Ma már a szerkesztőségbe érkező levelek zömé: állandó levelezők írják, akik szinte hivatásuknak érzik, hogy lapjukat tudósítsák munkahelyük, környezetük eseményeiről, eredményeiről és gondjairól. Olyan emberek a mi levelezőink, akik az egész nép, az egész ország szemével nézik munkahelyük, környezetük kérdéseit, akik leveleikkel is küzdenek azért, hogy a helyi eredmények országos eredményekké nőjenek, hogy fejlődésünk minden akadályát és akadályozóját eredményesen gyűrjük le. Olyan emberek a mi levelezőink, akik teljesen átérzik, mit jelent az, hogy ez az ország a dolgozók hazája, akik maguk is a gazda szemével nézik üzemeiket, falujukat, az egész országot, olyan emberek, akik együtt élnek és éreznek a dolgozók tömegeivel, jól ismerik azok gondjait és örömeit, mindenről állandóan lelkiismeretesen, harcosan és szeretettel tájékozottak lapjukat.

Magyarországon szent dolog a szólás és sajtószabadság

Betlen Oszkár elvtárs a továbbiakban a levelező mozgalom jelentőségéről beszélt. Elmondotta, hogy a mi levelezőink egyre inkább rendszeres munkatársai válnak lapjainknak és ez is jelzi, mennyire a nép sajtója a mi sajtónk.

A munkás- és parasztlevelező mozgalma és ez a konferencia is ragyogó bizonyítéka annak, hogy Magyarországon szent dolog a dolgozó nép szabadsága, szent dolog a szólás- és sajtószabadság. A mi munkás- és parasztlevelező mozgalomunk egyik nagyszerű bizonyítéka annak, milyen farizeus képmutatás a kapitalista országokban a szólásszabadság, sajtószabadságról beszélni. Igaz, a kapitalista lapok szerkesztőségeinek is vannak levelezői — mondotta Betlen elvtárs és felhívta az „Levelet”, amely a „Life” című amerikai folyóirat egyik számában jelent meg. Minthogy Eden angol külügyminiszternek olyan kis hajusza van, mint Acheson amerikai külügyminiszternek, az a kérdés, hogy ennek a csinos kis hajusznak az ülete Londonból, vagy Washingtonból származik-e — teszi fel a kérdést a Life „Levelezője”. És a Life válaszolt: Valószínűleg Acheson az elsőség, aki négy évvel idősebb.

Az ilyen Eden-bajuszakkal nevel az imperialista sajtó bárgyú és embertelen zsoldosokat a koreai frontba, ilyesmivel nevel

üresagyú, beszületet nem ismerő sztrájkterelőket és chicagói gang-szterekeket. — A mi levelezőink munkája úgy különbözik a Life-féle levelezőkéitől, mint a tűz a víztől, fényes nappal a sötét éjszakától. Sok nagyszerű kezdeményezés született már levelezőink munkája, levelei nyomán. Az elvtársak tudják, hogy a Róder-mozgalom Róder Béla elvtársnak egy levele indította el. Annak idején a Szabad Nép egyik levelezője, Kovács István elvtárs hívta fel rá a figyelmet és a Szabad Népben megjelent egy frás Szemán Erzsiről, aki zuhogó esőben levette köpenyét, hogy a traktort, az ország vagonját védje. — A szerkesztőségekbe minden nap tucatjával és százával érkeznek olyan levelek, amelyek életünk és építőmunkánk kisebb-nagyobb hibáira, hiányosságaira figyelmeztetnek. Betlen elvtárs példákval igazolta, hogy ezeknek a leveleknek a lelkiismeretes kivizsgálása nagyon komoly eredményeket hoz, fejlődésünk, építőmunkánk komoly emelője. Fekete Mihály, a Szabad Nép levelezője megírta, hogy Bugacmonostoron a József Attila tizes feloszlóban van a csoport komoly hibái miatt egymásután lépnek ki a tógok. A levél nyomán indított vizsgálat kiderítette, hogy a csoport elnöke és a pártszervezet titkára kiskirályoskodtak, ez vezetett a csoport zülletésére. A kiskirályok leváltása for-

dulatot hozott a csoport fejlődésében.

Órákon át lehetne sorolni azokat a példákat, amelyek mutatják, hogy a mi levelezőink jó szemű, kritikus népnők, hazánk ügyét forrón szerető emberek, akik nemcsak igyekeznek, hanem nagy komoly eredménnyel igyekeznek segíteni a szocializmus építését. Ezért szereti levelezőinket a dolgozó nép, ezért gyűlöli őket az ellenség, megkísérli, hogy fenyegetésekkel riassza el a levelezőket, megkísérli üldözni, munkahelyéről kitűntetni, közvéleményünk bátor parancsnokait.

Persze nem áll mindenki egyenes kapcsolatban az azerikai imperialistákkal, aki a bírálókat elfojtja, levelezőinket üldözi. Sck esetben egyes helyi vezetők hiúdsága, sértődöttsége, önteltsége vezet a levelezők üldözéséhez, a bírálókat elfojtásához. De a hiúság, a sértődöttség, az önteltség nem éppen szocialista tulajdonságok.

Országosan ismert lett Magony Istvánnak a Szabad Nép tömörkényi levelezőjének sere, Magony elvtárs leveleiben leplezte a község vezető állásába beférkőzött ellenséges elemeket. Az ellenség Magony elvtárs lea hatalmas hajszát indított. Kizáratták a pártból, a földművelésvezetékettől. Rágalmazták fenyegettek. Ma Magony elvtárs itt ül közöttünk, párttagsági könyvét visszavapta azok a funkcionáriusok, akik túrték az ellenség garázdaikocsaikat, komoly pártbüntetést kaptak.

Még egy esetet. Láng Lajos elvtárs, a miskolci MAV igazgatóság dolgozója a Népszava és az Északmagyarország levelezője, a Népszavának írt levelében elhívta a figyelmet arra, hogy a miskolci MAV igazgatóság vezetői-ában ül egy volt nyilas vezérőrnagy tag. Az igazgatóság pártiszervezője és a vasútpolitikai osztály Láng elvtársat kezdte vizsgálgatni, majd alaptalan vádak alapján kizárták a pártból. Láng elvtárs nemrégiben résztvett levelezőink borsodmegyei konferenciáján. Büszkén mutatta fel visszakapott pártkönyvét: a Párt megvédte őt, megtörölte a rajta esett sérelmet. Láng elvtárs a konferencián azt mondta: „A múltban az a közmondás járta: mondj igazat, betörök a fejed. Az én esetem bizonyítja, hogy ma már ez másképp van”.

A munkás és paraszt levelezők jogai és kötelességei

Igen másképp van, Ideig-öráig érvényesülhet az ellenség keze, vagy befolyása a levelezőknek, bírálóknak üldözésében. De a párt előbb, vagy utóbb felderíti az igazságot és megérdemelt büntetéssel fogja sújtani azokat, akik nagyszerű katonáit, a becsületes munkás és parasztlevelezőket üldözik. A mi nagy Pártunk Politikai Bizottsága szeptemberben foglalkozott a munkás- és parasztlevelező-mozgalom helyzetével. A Politikai Bizottság határozatot hozott, melyben hangsúlyozza: „A levelezők népi mozgalma Pártunk és Népköztársaságunk belső demokracizmusának sarkalatos pontja, a dolgozók legészélesebb rétegeit közvetlenül bevonja a párt- és államvezetés, az ellenőrzés munkájába, megteremtve a bírálókat és önbírákat tömegméretű kibontakozásának alapjait. Ezért minden olyan törekvés, amely a levelezők üldözésére, levelek cenzúrázására irányul — pártellenes és a népi demokracizmus rendszer elleni megnyilvánulás.” A Politikai Bizottság ülésein nagy szeretettel beszélt a munkás- parasztlevelező munkájáról a mi drága Rákosi elvtársunk. Nagyön nyomatékosan hangsúlyozta, hogy szerkesztőseinknek pártiszervezőnek, állami szerveknek minden erővel ki állniuk azok mellett, akiket bírálókat levelezőmunkájuk miatt üldözték és nem elég megvédeni a levelezőket az üldözéstől, hanem teljes erkölcsi és anyagi elégtételt kell adnunk nekik s keményen meg kell torolni az üldözést, a bírálókat elfojtásának minden esetét.

A továbbiakban a munkás és pa-

rasztlevelezők jogait és kötelességeit foglalta össze Betlen elvtárs. Emondotta hogy a levelezőt nem választják és nem jelölik ki, Senkinek sincs jogában előírni, hogy a levelező miről írjon és miről ne írjon. Nem akadályozhatja meg senki abban, hogy bármelyik lapunk szerkesztőségébe írjon. A szerkesztőségek sérthetetlen joga, hogy azzal a dolgozóval tartanak levelezői kapcsolatot, akivel akar-

nak. Ez azonban nagy felelősséget ró a levelezőre is, a szerkesztőségre is. A levelezőnek feltő gond-át kell megszerkesztie leveleit, gondoskodni kell arról, hogy annak minden adata helytálló legyen. A levelezőnek a legjobb leki-ísmereite szerint kell levelet megírni, de ugyanakkor tisztában kell lennie azzal, hogy amikor ő levelet ír a szerkesztőségbe, már nem magánlevelet ír, közvélemény tolmácsa és ezért helyes, ha levélírás előtt tanácskozik dolgozó társai-
val, pártiszervezetének tagjaival.

A levelezők támaszkodjanak a pártiszervezetekre és azok vezetőségeire. Forduljanak hozzájuk tanácsért, beszéljék meg velük problémáikat és a pártiszervezetek

A levelezők neveléséről

Ezután Betlen elvtárs a levelezők neveléséről beszélt. A levelezők nevelésének formái az anketék, értekezletek, egyéni beszélgetések a levelezőkkel. Szálin elvtárs a levelezők neveléséről a következőket mondta: „A munkás- és falusi levelezőket természetesen meg kell tanítani az újságírás-technika némi minimumára. De nem ez a legfontosabb. A legfontosabb az, hogy a munkás- és falusi levelezők munkájuk folyamán tanuljanak és neveljék ki magukban az aktív társadalmi munkásnak és újságíróknak azt az érzékét, amely nélkül levelező nem tudja teljesíteni küldetését: és amely nem nevelhető ki a tanításnak a szó technikai értelmében vett módszeres módszerével.”

Azt hiszem, nemcsak a Szabad Nép munkatársai és levelezői, hanem egész sajtónk munkatársai és levelezői mely meghatottsággal olvasták Rákosi elvtárs melegen-gű üdvözlését a jubileáj Szabad Néphez. Ez a legnagyobb kitüntetés is jele annak, milyen nagy megbecsülés övezi a mi sajtónkat.

Abban a megbecsülésben,

A magyar kormány visszautasítja a Tito-kormány hazugságokon alapuló zsarolási kísérletét

A külügyminisztérium tájékoztatói főosztálya közli: A jugoszláv külügyminisztérium január 25-én jegyzéket juttatott el a belgrádi magyar követséghez, amelyben Subotica környékén állítólag magyar részről történt határsértés kiagyalt meséjét adja elő. Erre a jegyzékre a belgrádi magyar követ-ség február 2-án az alábbi választ adta:

„Az illetékes magyar hatóságok beható vizsgálata alapján megállapítást nyert, hogy a jugoszláv jegyzéknek az az állítása, hogy 1952 január hó 21-én 14.55 órakor 9.5 km-re Subotica-tól EK-re a 117-es határkőnél állóvések történtek jugoszláv területre, amelynek során egy jugoszláv határőr megsebesült volna, nem felel meg a valóságnak. A magyar határszakasz e részén a jegyzékben megjelölt napon semmiféle átlövés, vagy lövöldözés nem fordult elő. Megállapítást nyert az is, hogy Suboticanál nincs 117-es határkő. Az a határkő a Tisza partján van Szeged alatt. Megállapítást nyert, hogy az állítólagos határincidens hírért, amelyet a belgrádi rádió január 22-én mint a Slobodna Vojvodina c. lap értesülését közölt, ugyanez a rádió még 22-én vissza is vonta.

A magyar kormány e tények alapján a leghatározottabban

támogassák, karolják fel munkájuk nagy erőforrását, a levelezők mozgalmát. Támogassák, de ne támogassák agyon. Engedjék szélesen érvényesülni a levelezők saját hangját, megátásait.

A szerkesztőségek kötelessége hogy a maguk részéről is leg-aposabban ellenőrizzék a levelek tartalmát. A levelek közlése előtt győződjenek meg arról, hogy az azokban foglaltak helytállóak, hogy a levél tartalmaért óvasóik előtt, az egész nép előtt vállalhatják a felelősséget. A szerkesztőségek feladata, hogy gondosan tanulmányozzanak minden egyes levelet külön-külön és tanulmányozzák a leveleket összességükben is.

A szerkesztőségekhez naponta sok ezer levél érkezik és természetesen nem lehet távolról sem az összes, vagy a legtöbb levelet közölni. De a lapoknak nem szabad beérniük azzal, hogy számszerűen e-ég levelet közölnek, hanem úgy kell dolgozniuk, hogy a legjobb, a legjelentősebb, a legjellemzőbb leveleket közöljék, úgy kell dolgozniuk, hogy szerepeljenek a lapokban a nem közölt levelek is, merítsenek azokból a szerkesztőségek cikkekhez, írásokhoz, az egész lap megszerkesztéséhez.

A levelezők neveléséről

amelyet a mi sajtónk kivívott, nagy szerepe van annak, hogy lapjaink, a munkás, a paraszt és értelmiségi levelezők segítségével elmélyítjük kapcsolataikat a dolgozók tömegével, egyre jobban ismerik azok minden problémáját, rajta tartják kezüket a dolgozó nép ügyében, ismerik azoknak örömeit és gondjait.

Dolgozzanak levelezőink abban a büszke fúdatban, hogy munkájukra számít a mi munkásosztályunk, a mi dolgozó népiünk, számítt rá a mi nagy, szeretett Pártunk, dolgozzanak abban a büszke fúdatban, hogy munkájukat szerető gondoskodással figyeli a mi drága Rákosi elvtársunk.

Betlen Oszkár elvtárs beszámolóját hosszantartó lelkes taps fogadta s a konferencia résztvevői felállva, percekig át kitörő lelkesedéssel élték népnők szeretett vezetőt, Rákosi Mátyást.

Ezután megkezdődött a vita. Vita után lelkes taps közben ajándékokat nyújtottak át a testvérpártok központi lapjai küldötteinek s ezzel az első napi tanácskozás végétért.

visszautasítja a jugoszláv jegyzékkelatos és légből kapott állításait, valamint a jugoszláv kormányának azt az állítását próbálkozását, hogy a magyar kormánytól egy kiagyalt határincidens segítségével kártérítés címén pénz zsaroljon ki.

Ami a fenti jugoszláv jegyzéknek a Mura folyó magyar szigetére vonatkozó megjegyzését illeti, a magyar kormány számára érthetetlen, hogyan térhet vissza a jugoszláv kormány erre a kérdésre azok után, hogy a budapesti jugoszláv ügyvivők az 1932. évi határmegállapító bizottság három jugoszláv tagjának eredeti aláírásával ellátott hivatalos térképzetekbe és egyéb anyagokba való betekintés után 1952 január 18-án személyesen módja volt meggyőződni arról, hogy a szóbanforgó sziget minden kétséget kizáróan magyar terület és hogy az ezzel szemben hangoztatott jugoszláv állítások teljesen alaptalanok. A magyar kormány ezzel a kérdéssel végleg tisztázottnak tekinti és felhívja a jugoszláv kormányt figyelmét arra, hogy a magyar kormány a Mura folyó magyar szigetére jugoszláv részről történt provokációs, fegyveres behatolás körülményei kivizsgálására és a tette-
sek példás megbüntetésére vonatkozó követelésének a jugoszláv kormány mindeztideig nem tett eleget.”

ELMÉLETI TANÁCSADÓ

Osztályviszonyok a magyar népi demokráciában

A politikai iskolákon már megvitatták az osztályok kérdését, mégis az utóbbi időben, különösen most a parasztkérdés tárgyalásánál több helyen újra felmerült ez a kérdés. Az alábbi cikkben akarunk választ adni az osztályokkal kapcsolatban felmerült kérdésre.

Hogy jól megértjük az osztályok létezését, egymáshoz való viszonyukat a magyar népi demokráciában, mindenképp tisztázni kell magának az osztálynak a fogalmát. Lenin elvtárs erről azt tanítja: „Osztályoknak nevezik az emberek nagy csoportjait, amelyek a társadalmi termelés történelmi meg-határozott rendszerében elfoglalt helyük, a termelőeszközökhöz való (nagyrészt törvényekben szabályozott és megrögzített) viszonyuk, a munka társadalmi szervezetében játszott szerepük, következtésképpen tehát a társadalmi javak rendelkezésükre álló részének megszerzési módjai és méretei tekintetében különbözőek egymástól.” Tehát az egy osztályba tartozóknak közös érdekeik vannak és egyforma a termelőeszközökhöz való viszonyuk.

Az osztályok az ösközösség felbomlásával, a termelőeszközök fejlődésével keletkeztek, amikor egy ember már többet is tudott termelni, mint ami a saját lét-fenntartásához szükséges volt. Így keletkeztek a vagyoni különbségek, így alakult ki a magántulajdon, mely lehetővé tette, hogy azok, akik vagyonnal rendelkeznek, ne dolgozzanak, hanem másokat dolgoztassanak. Így jött létre a kizsákmányolók és kizsákmányoltak, elnyomók és elnyomítottak osztálya, így jött létre az osztálytársadalom. Minden osztálytársadalomban két alapvető osztály van: a kizsákmányolók és kizsákmányoltak osztálya.

E két alapvető osztály között létrejöttüktől kezdve állandó kibékíthetetlen ellentét van és e két osztály szemben áll egymással. A történelem fejlődésének alapja az osztályok egymásközötti harcra a történelemben. Ha egy osztály a történelmi haladás gátlójává vált, a feltörekvő osztályok csapásai következtében megsemmisült. Így pl. a hűbéri társadalmat felváltotta egy új társadalom, a kapitalista, a tőkés társadalom.

Osztálytársadalmakban azonban csak a kizsákmányolás formái változnak, de akármielyen osztály került a történelmi haladás élére, mindig megmaradt a két alapvető osztály, a kizsákmányolók és kizsákmányoltak osztálya, megmaradt a kizsákmányolás. A tőkés rendszerben a munkások meg vannak fosztva a termelőeszközöktől és a kizsákmányolók kénye-kedvének ki vannak szolgáltatva. Így tehát a munkásosztálynak érdeke, hogy lerázza magáról az elnyomás bilincseit és megteremtse a minden kizsákmányolástól mentes osztály nélküli, a kommunista társadalmat.

A Bolsevik Párt vezetésével a világ egyhatodán megdőlt a kapitalizmus. A Szovjetunióban már eltűntek az egymással szemben álló osztályok, felépült a szocializmus. A szocialista Szovjetunió már a kommunizmust építi.

Nézzük meg, hogyan álnak nálunk az osztályviszonyok. A mi népi demokraciánk átmenetileg a kapitalizmusba. Népgazdaság átmeneti jellegéből következőleg átmenetiek az osztályviszonyok is. Tehát vannak még nálunk is egymással ellentétes osztályok.

A felszabaduláskor a nagybirtokok kiosztásával ellent a földesurak osztálya. A hatalomra került munkásosztály kezébe kerültek a gyárak, a bányák, a

bankok, a döntő termelési eszközök. Rákosi elvtárs arról a felszabadult magyar munkásosztályról a következőket mondta a kongresszuson: „A munkásság csekély kivétellel már nem kizsákmányolt proletár, mert saját államának üzemében magának dolgozik. Leomlottak mindazok a politikai és egyéb korlátok, melyekkel a régi tőkésrend kizárta a jogokból, a politikai hatalomból, a közigazgatásból, hadseregből, iskolákból. Ez már a felszabadult munkásosztály.” A felszabadult munkásosztálynak megváltozott a viszonya a munkáshoz. Ez új szocialista viszony legjelentősebb megnyilvánulása a szocialista munkaverseny, a Sztahanov-mozgalom. Munkásosztályunk növekvő öntudatát tények bizonyítják. 1950-ben a különféle ünnepek vagy évfordulók alkalmával Hajdú-Bihar megye üzemi munkásainak csak 71 százezer forint értékben, addig az elműlt évben a megye munkásainak 82 százezer forint értékben, több mint 30 millió forint értékben. A Vagonygyárban 1948-ban még 7, ma 86 sztahanovista van.

A munkásosztály azonban nemcsak öntudatban, hanem számbeli is növekszik. Fejlődő szocialista iparunknak egyre több munkásra van szüksége. A szocialista iparba az öt éves terv végére 650.000 új munkást és alkalmazottat kell munkába állítani. Az iparba szükséges új munkaerők jelentős része a parasztság sorából kerül ki, azonban az iparba szükséges új munkások egy részét a nálunk még megtalálható osztálymaradványok és rétegek tagjaiból is biztosítjuk.

A parasztság kérdésénél sokszor képezi vita tárgyát, hogy a parasztságot nevezhetjük-e osztálynak, mivel a parasztság több rétegből áll.

Ez a kérdés függetlenül a történelmi adottság, a társadalmi fejlődés adottságaitól elvonatkoztatva feltenni nem helyes. A hűbéri társadalomban, amikor a jobbágyokban élő parasztságot meg voltak fosztva a termelőeszközöktől — tehát egyformán volt a viszonyuk a termelőeszközökhöz — a parasztság egységes és alapvető osztály volt. A kapitalizmus viszonyai között a parasztság rétegekre bomlott. Ezek a Lenin elvtárs által meghatározott rétegek: a jencstelen földmunkások, vagy agrárproletárok; törpebirtokosok, vagy félproletárok; kisparasztok. Ezt az emittett három réteget együttessen szegényparasztságnak is szoktuk nevezni. A szegényparasztság a munkásosztály leg-hűbb szövetségese, szilárd támasza a falusi burzsoáziával, a kuláksággal vívott harcában. A negyedik réteg a középparasztság; majd az ötödik a falu kizsákmányoló elemei, a kulákok.

A kapitalizmus viszonyai között a parasztságon belül lényegében három osztályt találunk.

A mezőgazdasági munkások osztályhelyzete lényegében meg-egyeznek a munkásosztályéval, hiszen termelőeszközei nincsenek. A kis- és középparasztok — akik lényegében a parasztság legnagyobb részét teszik ki — kisirt-termelők. Lényegében egyforma a termelőeszközökhöz való viszonyuk. Egyiknek több földje van, mint a másiknak, de nem kizsákmányolók, hanem a kisirt-termelők osztályához tartoznak osztályszempontriból.

A kulákság viszonya a termelőeszközökhöz kapitalista viszony. A kulákság a burzsoáziának a falun élő része és mint ilyen, a burzsoá osztályhoz tartozik.

(Folytatjuk.)

A brigadcsütör

A Haladó—Vé-
ben alakult. Ez-
ad, de a felj-
árt. 1951-ben

legjobb asztalos
versenyben első
büszkeség szám-
gongyári visz-
ongyári visz-
ongyári visz-
ongyári visz-

Miklos

A hajdú-bihar-
értkezetlen me-
tam, hogy megye-
százas tanácsko-
Nem merem g-
magamfajta para-
rosba utazhat. I-
természetes. T-
hogy a dolgozó-
véleményüket. I-
ország iránítat-
meghívott meg-
együtt örült vel-
egyeznek mind-
tértem után mo-
ők is tanulhassa-
velezes sokat s-
ban. Akármilyen-
voltak, a sajtó-
azonnal megkap-
tást. Alig várom-
viszát, mindig-
A dolgozók meg-
milyen hibák v-
kön, hogy küszö-
intézkedéseket-
lem megszilárdít-
ek el jó eredm-
felolvassunk és ú-
gozni, hogy mi-
hibákat. Egy-egy-
olvasása után, e-
ad, értekezletet-
választottuk meg-

hanem sz

1947-ben leve-
Szabad Népnék-
tem fel. Boldog-
választ kaptam-
felvetésemet. Ekk-

mertem a levelező
örültem, hogy lev-
nem jáltam a font-
Sztálin elvtársnak,
rész levelezőkről

A „NÉPLAP” KÜLDÖTTEI

A brigád jobb munkával választott esztörtőkön elértük a 131 százalékot

A Haladó—Vékony-brigád 1949-ben alakult. Ez volt az első brigád, de a felajánlásokban is élen tart. 1951-ben az őszi forgalom

jobb asztajosa címért folyó versenyben első lett. Milyen nagy büszkeség számunkra, hogy vagongyári viszonylatban a levele-

Mikor a meghívót megkaptam a tagság együtt örült velem

A hajdú-biharmegyei levelezői értekezleten meglepődve hallgattam, hogy megválasztottak az országos tanácskozásra küldöttnek. Nem merem gondolni, hogy a magamfajta parasztember a fővárosba utazhat. Pedig ma már ez természetes. Természetes az, hogy a dolgozók elmondhatják véleményüket, beleszólhatnak az ország irányításába. Mikor a meghívót megkaptam, a tagság együtt örült velem, arra kértek, jegyezzek mindent és hazatértem után mondjam el, hogy nek is tanulhassanak belőle. A levelezés sokat segített munkámban. Akármilyen nehézségeim voltak, a sajtóhoz fordultam és azonnal megkaptam az útmutatást. Alig várom mindennap az újságot, mindig tanulok belőle. A dolgozók megírják benne, hogy milyen hibák vannak területükön, hogy küszöbölök ki, milyen intézkedéseket hoznak a fegyverem megszilárdítására, hogy értek el jó eredményeket. Mi ezt olvassuk és úgy igyekezünk dolgozni, hogy mi is kijavítsuk a hibákat. Egy-egy olyan cikk elolvasása után, ami útmutatást ad, értekezletet hívunk össze, így választottuk meg a fegyelmi bi-

zottságot és az ellenőrző bizottságot, hogy a munkafegyverem megszilárdításával harcoljunk a jó eredmények eléréseért.

En is megírom, hogy dolgozik tagságunk, hogy mások is tanuljanak belőle, feltárom a hibákat, hogy olvassák el a dolgozók és javítsanak rajta.

Szabó Péter Kishegyes, „Kossuth” tszcs

Nemcsak levelezek, hanem szélesítem a levelezők táborát is

1947-ben levelet írtam a Szabad Néplapnak. Egy hibát vettem fel. Boldog voltam, amikor választ kaptam és helyeselték a felvetésemet. Ekkor még nem is-

mertem a levelezés jelentőségét, örültem, hogy levelezhetek, de nem láttam a fontosságát. Mikor Sztálin elvtársnak, a munkáspárti levelezőkről írt cikkét elol-

vastam, világossá vált előttem, mit jelent levelezőnek lenni. 1950 november óta aktív levelezője vagyok a sajtónak. De rájöttem arra, hogy nemcsak levelezni kell, hanem szélesíteni is ezt a táborát. Pártszervezetünkben, mint népprevélőhöz sokszor fordultak párosszal. Akkor azt mondtam nekik, miért nem fordultok a Néplaphoz. Elmondtam, hogy mit jelent a párt-sajtó levelezőjének lenni. Sokan hallgattak szavamra, azóta állandó levelezői a Néplapnak. Ők is meggyőződtek arról, hogy amit mondtam, az igaz. Pető Erzsébet a Mezőkert bírálta meg levelében, azóta kijavították a hibákat. En is szép számmal lepleztem le a falu kegyetlen ellenségeit, a kulákokat. Levelezők leplezték le Boczán Pálné, volt nagykereskedőt, aki 60 ezer forint értékű árut rejtgette. Dolgozóink látva, hogy a sajtó az érdekeikért harcol és következetes harcot folytat az ellenség ellen, egyre nagyobb számban kapcsolódnak be a levelezők táborába, hogy a sajtó munkáját még eredményesebben végezhesse.

A püspökladányi járás levelezői megkértek, hogy az országos

tanácskozáson adjam át harcos üdvözlétüket és mondjam el, hogy még jobb munkát fognak végezni és színvonalasabb leveleket küldeni.

Garamvölgyi István Püspökladány

Ugy érzem, keveset tettem még

Nagy megtiszteltetés a sajtó levelezőjének lenni, de még nagyobb megtiszteltetés, amikor a levelezés résztvehet az országos tanácskozáson. Ugy érzem, hogy keveset tettem még, hogy nem érdemeltem meg ezt a megtiszteltetést. Megfogadom, hogy visszajövök a tanácskozásra, az ott szerzett tapasztalatokról gazdagodva munkába állok, példamutatólással járok elől dolgozóitársaim előtt, felvilá-

gositó munkáját sietek a lemaradt segítségére, még jobb, még harcosabb levelezője leszek a sajtónak. Jó munkával, harcos levelekkel járulok hozzá, hogy boldog jövőnk, szocializmusunkat mielőbb felépíthessük.

Kovács Ferenc Textilgyár

Nekünk levelezőknek, példamutatóan kell élnünk

Amikor az első levelet megírtam a Néplapnak, gondolni sem mertem volna, hogy valaha olyan megtiszteltetés ér, hogy küldött lehetek az országos tanácskozáson. Boldogan utazom fel Budapestre, elmondom, hogy a sötétségből a szovjet katonák szabaddítottak meg bennünket, ezért szeretetünk és hálaunk száll feljük. Szeretetünk és hálaunk száll a Szabad Nép felé, amely az elnyomtatás idején is a nép jólétéért és igazságáért küzdött. A felszabadulás után azonnal felismertem, hogy a Néplap, a Párt megyei sajtója a mi érdekeinket védi, ezért fordultam bizalommal hozzá. Azóta is állandóan levelezek, megírom a jó eredményeket, a hibákat, véleményem nyilvánítok az újság hasábjain.

December 10-án tudtam meg, hogy küldött leszek, azóta egy napra sem felejtettem el rágon-dolni. Mikor munkámat végeztem, mindig el voltam: még jobban dolgozom, ezzel hálálom meg ezt a kitüntetést. Felajánlást tettem Rákosi elvtárs születésnapjára, vállaltam, hogy határidő előtt teljesítem a tojásbedadás, kétezer darab csibére a főröhhelyet elkészítem. Tudom, hogy nekünk, levelezőknek minden területen példamutatóan kell élnünk.

Tollas Sándorné Rákosi-telep, „Petőfi” tszcs

Üdvözöljük a levelezők országos tanácskozását

Nem számítanak a kuszán írott sorok

Feltevő vagyok levelezője a Néplapnak. Amikor résztvettem a megyei levelezői értekezleten, jól esett érezni, hogy rám a nyolcholdos dolgozó parasztra is mennyi feladat hárul. Azt hittem eddig, elég, ha felszántom a földet, elvetem, egyszóval elvégzem a munkámat. Nem így van. Nekünk még van sok ellenségünk és erről soha, egy pillanatra sem szabad elfelejtenünk, szívósan kell harcolni ellenük. Az értekezlet megmutatta számunkra, hogy egyik komoly fegyver a sajtó és

ekkor világos lett előttem a levelezés kérdése. Igaz, hogy nehéz a kezem az íráshoz, de úgy érzem, hogy nem számítanak a kuszán írt sorok, hanem az számít, hogy levelemmel elősegítek bőséges tervek mielőbbi megvalósítását. Megígérem, hogy ezután rendszeresen írok, jelképem a hibákat és jó eredményeket. Ezzel a példamutatóan üdvözölöm az országos tanácskozáson résztvevő levelezőket.

Faluksói Károly Biharnagybajomi „Petőfi” tszcs

A tanácskozás résztvevőinek eredményes munkát kívánunk

A hajdúnánási Körösi Csoma Sándor általános gimnázium nevében szeretettel üdvözöljük az országos tanácskozás küldöttjeit. Kérjük a küldötteket, hogy hazajöve az értekezletről, még jobb munkát végezzenek, adják át tapasztalataikat, hogy mi is tanulhassunk. Mi pedig megfogadjuk, hogy ezután még jobb, harcosabb levelezői leszünk a sajtónak, teljes erővel küzdünk a jobb tanulmányi eredményért, még hátrább harcosabb leszünk a békének. A tanácskozás résztvevőinek kívánunk eredményes munkát.

G. Kemperes Irina, Gáll Jolán Hajdúnánás, Körösi Csoma Sándor Ált. gimn.

Átérezzük a levelezők országos tanácskozásának jelentőségét

Mi, a debreceni MTH 29. sz. tanműhely ifjúmunkásai, átérezzük annak jelentőségét, hogy mit jelent a magyar sajtó levelezőinek első országos tanácskozása, forró üdvözlétünket küldjük résztvevőinek. Tudjuk, hogy az újsághoz írt levelet már nem magánlevél, nem egyéni panasz, hanem okmány, hogy bizalommal fordulhatunk panaszainkkal, problémáinkkal, ott meghallgatásra találunk. Mi, akik a Szabad Nép és Néplap levelezői vagyunk, örömmel írjuk leveleinket, mert ezzel segítjük társaink munkáját

és ugyanakkor saját magunk fejlődését is meggyorsítjuk. A sajtó elbírálja leveleinket, rávilágít arra, amit nem látunk helyesen. Tanul, nevel, megnagyorodva, hogy miért van szükség fejlettebb munkára, hogyan gyorsítjuk meg szocializmusunk építését. Boldogok vagyunk, hogy a Párt lapjának levelezői lehetünk és ezt csak azért tudjuk meghálálni, ha úgy a tanulásban, mint a munkában példát mutatunk dolgozó társaink előtt.

DANCÓS ERZSEBET SZABÓ ETELKA Vagongyár, 29. sz. tanműhely

Megígérem, hogy minden két napban írok egy levelet a Néplapnak és a Szabad Földnek

En, mint a biharnagybajomi levelezők tagja, üdvözölöm a most összeült levelezők országos tanácskozását. Levelezői munkánkban komoly segítséget jelent ez a konferencia, mely megszilárdítja munkánk további módszereit. Örömmel tölt el bennünket az a tudat, hogy a küldöttek között biharnagybajomi is résztvesz.

En mezőgazdasági előadó vagyok a községi tanácsnál. Előbb nehezen ment ez a munka, mivel csak hat elemet végeztem, de a sajtó mindig segített. Megírtuk a jó eredményeket, a hibákat, az újság leköszölte, a fajta parasztsá-

gára pedig buzdítólag hatott. Ennek köszönhető, hogy az őszi szántást és vetést november 30-ra, a mélyszántást Sztálin elvtárs születésnapjára és ugyanakkorra az 1952. évi ipari növények szedését is 100 százalékkal elvégeztünk. En úgy készülök erre a nagy napra, hogy megígérem: minden két napban írok egy-egy levelet a Néplapnak és a Szabad Földnek. Így akarom szelvértőlni eredményeinket, hibáinkat, hadd olvassák a többi megyedolgozó parasztjai is és okuljanak belőle.

Nemes Beniné Biharnagybajom

Munkámhoz nagy segítséget ad a sajtó

A görbeházi községi pártbizottság titkára vagyok. Munkám szép, de nem könnyű. Sokszor találko-zom nehézségekkel. Néha úgy érzem, hogy nem is tudom leküzdeni. Ilyenkor nagy segítséget ad a sajtó. Amikor a pártépítésről szóló cikkeket elolvasom, az ott felsorolt hibákban a magam hibájára is ráismerek. De ugyanakkor ott van a megoldás is. Megtanulom belőle az éberséget, a helyes kádernevelést. Megértettem, hogy ha párt-szervezetünket élcsapattá akarom nevelni, akkor elsősorban nekem kell magamat képeznem. A sajtó naponta közöl konkrét eseteket, hogyan szervezik meg egyes községekben a terménybeadást, adófizetést, hol és miért megy jól egyes helyeken a szeménárium, Fel-sorol hibákat, oktat, buzdít, háto-

rit és keményen bírál. Feltárja előtünk nagy építkezéseinket, megvilágítja boldog jövőnket. Hogy Görbeháza nem ez utolsó között van, abban nagy része van annak, hogy a sajtó ismerteti a Szovjetunió hatalmas eredményeit, békéjpolitikáját, rávilágít, hogy mi nál jobban dolgozunk annál erősebbek leszünk, annál verhetlenebbek az ellenség támadásával szemben.

Ha mi, dolgozók hívjuk fel a figyelmet a köztünk bujkáló ellen-ségre, ha környezetünk teleplez-zük őket, akkor megoldódnak a még fennálló nehézségek. Minden dolgozónak azt tudom ajánlani, hogy olvassák a Párt sajtóját, tanuljanak belőle és leveleikkel gazdagítsák.

Tamás István Görbeháza

Termelőszövetkezeteink, gépállomásaink dolgozói vállalják:

Jó munkával ünneplik március 9-ikét

Termelőszövetkezeteink, állami gazdaságaink és gépállomási dolgozóink között széles mozgalomra nőtt a Rákosi elvtárs 60. születésnapjára való készülődés. Mindenki új munkásokkal, új győzelmekkel akarja méltóképp ünnepelni ezt a napot. A Rákosi elvtárs iránt érzett szeretetet mindenhol azok a felajánlások fejezik ki, melyeket a dolgozók március 9-ike tiszteletére tehetnek.

Termelőszövetkezeteink felajánlásai

Termelőszövetkezeteink dolgozói az építkezés, állattenyésztés terén tetek elsősorban vállalásokat. A debreceni-cseri „Dózsa” tagsága vállalta, hogy március 9-re felépít egy 800 férőhelyes baromfiot, befejezi egy 200 férőhelyes juhodály építését s emellett 2 hold erdőt létesít. A Rákosi-telepi „Dózsa”-ban 15 férőhelyes tehénolat épít a tagság saját erejéből, valamint egy 200 férőhelyes baromfiot. A tavaszi munkák sikerét azzal mozdítják elő már most, hogy március 9-ig kijavítják az összes mezőgazdasági kisgépeket, ekéket, tolokápaikat, boronákat, vetőgépeket stb. Vállalást tettek arra is, hogy még jobban megismerjék Rákosi elvtárs életét, hősiességét munkáját és harcaát az elnyomók ellen, hette-

ként egy-egy órában tanulmányozzák a Rákosi-per-t. A Rákosi-telepi „Petőfi” tagsága március 9-re 100 százalékban teljesíti az 1952-re kiszabott első negyedévi tojás- és baromfi-életrészt, valamint a kultúrát, a 2000 naposcsibe részére egy épületet, valamint egy 500 férőhelyes baromfiot. Március 9-re bevezetik a napi háromszori fejést. Vállalást tettek az asszonyok is. Azt vállalták, hogy március 9-re rendbehozzák, bemészlik az összes közös épületet, kultúrát, magtárakat, istállókat. A hajdúszoboszlói „Szabad Föld” tagjai rendbehozzák összes mezőgazdasági kisgépeket, hogy tavasszal gépjávitás miatt ne akadjon fenn a munka.

A nádudvari gépállomás megtakarítása máris 630 munkára

A gépállomás dolgozói vállalják, hogy már február 20-ra minőségi munkával kijavítják az összes erd- és munkagépeket, cseplőgépeket kivételével. A cseplőgépserelő brigád, amely három tagból áll, vállalta, hogy jó minőségben hetenként kijavít egy cseplőgépet. A felajánlások ered-

ménye máris lemérhető, mert a Varsányi-brigád a Szaniszló-brigádot hívta ki javítási párosversenyre és ennek tudható be, hogy a Szaniszló-brigád összes javítási költségének 90, a Varsányi-brigád pedig 80 százalékát elvégezte. Hasonlóképpen igyekeznek a többi brigád is.

A gépállomás dolgozói a javítási időből máris 630 munkaórát takarítottak meg, aminek az értéke 1890 forint. A Kuznyecov-mozgalom keretében a dolgozók házi-alkatrészekből előállítottak 6 elem-mankó kerékengelyt, 16 erőgépre-elsőkerék nyomtávrúd lengő-csapcsereget és házilag oldották meg 4 cseplőgép lemezszükségletét s megtakarították a mosóanyag 40 százalékát, aminek értéke 4471,90 forint.

Felajánlások a püspökladányi gépállomáson

A püspökladányi gépállomáson Lukács Gyula brigádvezető vállalta, hogy a traktorok motorikus részzeit 10 nappal határidő előtt kijavítja. B. Nagy Gyula első negyedévi tervét Rákosi elvtárs születésnapjára 120 százalékkal teljesíti s versenyre hívta Borsos László traktorost, a terv teljesítésére. Papp Károly február 15-re kijavítja az összes vetőgépet, számszerint 22-öt. Radácsi József a Gazda-mozgalom kislejlesztésére tett vállalást s ezáltal egész évben 25.000 forint értékű anyagot takarít meg. A felsoroltakon túl még nagyon sokan tettek vállalást a gépek határidő előtti kijavítására, anyagtakarosságra, a tervek teljesítésére. A püspökladányi gépállomás valamennyi dolgozója méltóképp akarja megünnepelni Rákosi elvtárs 60. születésnapját.

Az alapfokú mezőgazdasági szaktanfolyamok biztosítják dolgozó parasztságunk szakmai tudásának emelését

Megyénk termelőszövetkezetei és csoportjai már eddig is eredményes harcot folytattak a falusi szocialista átalakításért. Az országos és megyei tanácskozáson kijelölték a további feladatokat, felszínrehozták a hibákat és az eredményeket, megmutatták a hibák kiküszöbölésének módját is. Mezőgazdaságunk még tervezettrőbbé tétele, termelékenységének növekedése, a szövetkezetek tagjainak magasabb jövedelme nem képzelhető el a vezetőség és a tagság politikai és szakmai tudásának állandó fejlesztése nélkül. Nem lehet jó gyakorlati munkát végezni elméleti felkészültség nélkül. — írja Jámor István, a földesi „Rákóczi” tiszcs elnöke.

DOLGOZÓ PARASZTSÁGUNKNAK MEG KELL TANULNI JOBBAN GAZDÁLKODNI

el kell sajátítania az élenjáró szovjet agrotechnikai módszereket, gyümölcsöztetést kell a tapasztalatokat. Ezt szolgálják a megyszerte folyó alapfokú mezőgazdasági szaktanfolyamok is. Hogy a tanfolyamok eredményei és jó elvégzését valóban a nagyobb termékek mázsáival és kilóival mérhessük le, tovább kell javítani a tanfolyamok munkáját, be kell vonni minél több dolgozó parasztot, be kell vonni azokat is, akik még kívül vannak a termelőszövetkezetek kapuján.

A földesi „Rákóczi” tiszcs tagjai maguk kérték, hogy a csoportban szervezzenek mezőgazdasági tanfolyamot a téli hónapokban. A megyei tanács teljesítette a kívánságukat s decemberre 40 tag el is végezte a brigádvezető iskolát, ilyen pedig, nagyjából 20-ra 1300 holdon jó minőségű munkával elvégezték a szántást-vetést.

FELISMERTEK A SZAKMAI OKTATÁS NAGY JELENTŐSÉGÉT

a biharnagybajomi „December 21”, a nádudvari „Vörös Csillag”

tsz-ek vezetői is, akik támogatják a tagságok a tanfolyamok sikeres elvégzésében. De lebecsüljük az oktatás jelentőségét a kabbai, balmazújvárosi, hajdúszoboszlói, hajdúszoboszlói és más termelőszövetkezetekben és csoportokban. E helyeken sem a szövetkezetek vezetősége, sem a városi mezőgazdasági osztályok nem ismertetik a tagsággal, hogy a szakmai képzés nagyobb terméseredményt, gazdasági meg erősödést, magasabb jövedelmet jelent.

Jelenleg gyümölcs-zöldiség, növénytermesztési, állattenyésztési tanfolyamok folynak a termelőszövetkezetek tagjai és brigádvezetői részére.

Február 4-én I. típusú tiszcs elnökök részére indul tanfolyam Hajdúdorogon

Az egyéki „Béke” elnöke Domján József és a tiszcségei „Uj Kenyér” elnöke Posztos Károly elnök között jelentkeztek. Itt az elnökök megszerzik azokat a tapasztalatokat, amik nélkül nem tudnak eredményesen vezetni csoportjukat. Feladata minden pártszervezetnek, tanácsnak, ö-megszervezetnek, hogy jó szervezéssel mozgósítsák tanfolyamra az I. típusú csoportok elnökeit, hogy tájékoztatásukkal ne karcolják meg a tagságot, hanem jó felkészültséggel biztosítsák csoportjaik eredményes működését.

Saját érdeke a dolgozó parasztságunk, hogy Pártunk és kormányzatunk által biztosított tanulási lehetőséget eredményesen kihasználja.

Az alapfokú mezőgazdasági szaktanfolyamon a mezőgazdaság kitüntetett élenjáró dolgozóit, mezőgazdasági szakembereket ismeret-terik, hogyan értek el kimagasló eredményeket. Megismerik a hallgatók a Szovjetunió mezőgazdaságának élenjáró tapasztalatait s már ebben a gazdasági évben is, ezek alkalmazásával könnyebben végzik munkájukat, több termést takarítanak be és magasabb jövedelemre tesznek szert. Tehát a tanfolyamok hatalmas lépéssel viszik előre mezőgazdaságunkat és dolgozóit a szocialista fejlődés útján.

A biharnagybajomi „December 21” termelőszövetkezet

Irták: Nemes Lajos elnök, Láposi Lajos agronómus és Láposi Gyula tisz-tag

(Folytatás.)

Jó terméseredményeinket annak köszönhetjük, hogy mindenütt használtunk műtrágyát. Kereszt-soros vetést nem tudunk tavaly alkalmazni, mert földjeink 2-3 holdas parcellákban voltak, különösen kukoricánál. A gyapot volt az, ahol korlátozás nélkül tudtuk alkalmazni az agrotechnikai eljárásokat és alkalmaztuk is, aminek gazdag eredménye lett. Szemcsés műtrágyával vetettünk és rendszeresen permeteztünk és irtottuk a gyomokat, növénykártevőket. A talajelőkészítést fogással, tárcsával és kultivátorral a gépállomás végezte. Műtrágyát, szuperfoszfátot holdanként 1 mázsát, pécisót holdanként fél mázsát használtunk általában minden növényfélésegnél.

Büszkék vagyunk rá, hogy a mi termelőszövetkezetünk adott az országnak egy Munkaéremrend arany fokozatával kitüntetett munkacsapatvezetőt, Láposi Juliánát. Munkacsapata egész évben példás munkát végzett a gyapotápolásban. 11 hold gyapotföldről átlag 8,8 mázsás termést szedtek, ami közel 150.000 forint jövedelmet hozott a szövetkezetnek. A munkacsapat 8 nőtágra nem sajnálta a munkát a földtől. Nyolcszor kapálták a gyapotot egy évben, egyszer kacsolták és egyszer tejezték. Emellett megmunkálták tíz hold kukoricaföldet is, Láposi Juliánna példásan összeharcolta munkacsapatát, de jól dolgoztak a többiek is. Az eredmény a jól végzett közös munka eredménye volt. Közösen részesültek hát a munkacsapat tagjai abból az 5000 forintból is, amit Láposi Juliánna a kitüntetéssel együtt kapott. Jövőre ismét 10 hold gyapotterületet kapnak s az ideinél is jobb eredményt akarunk elérni.

NAGY SEGÍTSÉG VOLT A NŐK BEVONÁSA

1951-ben már meg voltak a munkaszervezetek s beosztásukban, mutatták a gyapotos munkacsapat

példája is — jól dolgoztak. A gazdasági felszereléseket és földterületet már tavaly is kijelöltük. A munkaszervezetek megteremtése mellett nagy segítséget jelentettek a munkában a nők. Az idén tovább fokoztuk a nők munkába való bevonását, ami szövetkezetünk erejének megerősítését jelenti.

Az állattenyésztési terv kötelezően előírja állatállományunk fejlesztését. Szövetkezetünk állatállománya 1951 nyarán 300 darab juh, 365 baromfi, ami a szövetkezet 1900 hold földjéhez mérten nagyon kevés. Ez évben már gondoskodunk arról, hogy ez a szám rohamosan emelkedjen. A két éves állattenyésztési tervet végre akarjuk hajtani, ezért számos állatunk számát a jelenlegi 150-ről 425-re növeljük. Szaporodásból 160 számossal, saját erőből 65, állami segítségből 50 állattal növeljük állatunk létszámát.

Hogy ezt végrehajthassuk, fontos feladatként áll előtünk az építkezés. Evi tervünket építkezés vonalán teljesítettük, mert építettünk az elmúlt évben egy 300 férőhelyes juhodályt, 100 férőhelyes sertéshizlalt, 100 férőhelyes süldőszállást, 42 férőhelyes sertéshizlaltot, 100 köbméter silót tégla- és 500 férőhelyes baromfiot. Helyrehoztuk a csibenevelőt, a dohánypajzát és még több más épületet.

Külön építőbrigád végezte a fenti munkákat, amely Gunuczi Antai vezetésével jól dolgozott. Ők helyezték üzembe a szövetkezet téglagyárát is amely tavaly március 250.000 téglat és 10.000 cserepet adott az építkezésekhez. Az idén a tavalyinál is nagyobb tervekkel valósítottuk meg az építkezés terén. Építettünk egy 80 férőhelyes marhastállót, 40 lovat befogadó kistállót, bővítettük 52 férőhelyes sertéshizlaltot is. Újabb 2000 baromfi részére építettünk baromfiot, 2500 csibe részére csibenevelőt. Az idén még több hízott sertést akarunk adni az országnak, ezért

újabb 200 férőhellyel bővítjük a hizlaldát is, 300 férőhellyel a juhodályt is. Hogy állataink téli takarmányozását biztosítani tudjuk négy darab egyenként 100 köbméter betonszilóra is szükségünk lesz és négy darab kukoricagórára. (Folytatjuk.)

Új belépőkkel erősödik termelőszövetkezeli mozgalmunk

Ahol a termelőszövetkezetek tagjainak jó az egyéni dolgozó parasztokkal való kapcsolata, ahol megfelelően ismertetik a kiválóságokkal az elért eredményeket, megfelelően ismertetik a zárszám-adást — ott ez a munka nem marad hatást nélkül. Példa erre Körösszegapáti, ahol a „Megvédjük a békét” termelőcsoport tagsága jó agitációt végez a csoportfejlesztés érdekében s itt rövid idő alatt 13 család adta be felvételi kérelmét.

Az új belépők közt 11 középparaszt család van, így But Péter 9,5, Kónya Lőrinc 18, Pincze László 10,5, Kiss György 8 és Dozso József 17 holdas középparaszt. Valamennyien meggyőződésből, a felvilágosító munka hatására választották a nagyüzemi gazdálkodás útját. Nagyarában is 11 családdal szaporodott a meglévő csoportok taglétszáma. Voltak belépések a biharnagybajomi „December 21” és a hosszúpályi „Petőfi” tisz-be is.

A biharnagybajomi „December 21” nevű termelőszövetkezetbe egy hét alatt 9 új tagot vettek fel.

A szövetkezet tagjai eddig meglehetősen elhanyagolták a kiválóságokkal való foglalkozást. Annak ellenére, hogy a megyében a legjobb eredménnyel zárták a múlt évet, nem ismertették eléggé a zárszám-adás adatait a dolgozó parasztokkal. Pedig azok várták és várják

ma is, hogy a tisz tagok felkeressék őket. Pótolják mulasztásukat a „December 21” tagjai és folytatásnak agitációt a termelőszövetkezet fejlesztése érdekében. Gazdaságilag a szövetkezet jó alapon áll, így a fejlesztésnek megvannak az előfeltételei.

Különösen fokozni kell a felvilágosító munkát a középparasztok felé s a falu legmegbecsültebb, köztisztelőiben álló középparasztjaival kell megerősíteni a tisz-eket.

Sárrétudvariban mutatkoznak a középparasztokkal való foglalkozásnak a jó jelei. Itt Kiss József 14, Nagy Elek 12 és Nemes Lajos 8 holdas középparasztok maguk is foglalkoznak új tiszcs megalakításának a kérdésével. Hogy a csoport mielőbb megalakulhasson, maguk is részt vesznek a felvilágosító munkában.

Az elmúlt hónapban több I. és II típusú termelőcsoport választotta a fejlettebb gazdálkodási formát és átalakult III-as típusúvá. Így

nemrég lett III-as típusú csoport a bárándi „Dózsa”, a bárándi „Rákóczi”, a darvasi „Lenin” és az újszentmargitai „Ötvenes terv” is.

gépimunkát és ezzel nagyobb terméseredményeket biztosíthatnak maguknak.

Az elmúlt hónapban több helyen alakultak előkészítő bizottságok is. Biharkeresztesen 3 előkészítő bizottság alakult 40 családdal és 400 hold földdel, Hajdúnánáson 3, a nagylétni, püspökáldányi és polgári járásban pedig 2-2 előkészítő bizottság kezdte meg működését.

Pártszervezeteink, tanácsaink feladata, hogy ezeket az előkészítő bizottságokat úgy segítsék, hogy mielőbb termelőcsoporttá alakulhassanak.

A megyei tanácskozás megszabta a feladatokat, többek között azt, hogy tovább kell javítani az egyéni dolgozó parasztokkal való egészséges kapcsolatot. Ennek egyik formája, ha meghívják őket tiszcs-ink értekezleteikre, ahol a kiválóságok megismerkedhetnek a szövetkezeti eszmével, ismerkedhetnek a munkaszervezetekkel és megismerhetik az eredményeket. A kapcsolatot javításnak ezt a formáját ápolni kell, de

többet kell foglalkozni az egyéni gazdálkál a csoport tagjainak, népszerűvelnek is.

Vannak belépések a meglévő csoportokba, vannak új csoportok is alakulóban, de nem megfelelő számban s ez figyelmeztet arra, hogy a dolgozó parasztokkal való kapcsolatot kiépítésében, javításában még van tennivaló.

Megindul

A Ruhagyár tervét márban így alakult az első dekádban, másodikban 101, s harmadikban 1224 az egész havi 100. Sőt a napi tervtől gyengébben indult, napon csak 41,7 százalék teljesíteni a terdolozóit. Joggal fel kell tenni a kérdés, oka, hogy a múlt, szép eredményt el ilyen gyenge eredm meg az ötvenes terv döntő tervét?

A kezdeli lemar

Elsősorban a naki az első dekádi oka, hogy az üzem százalékában eddig áruk termelésére tann magával hozta, goknak többségét. Jelt átállítani az medellek gyártására hónap folyamán 53 szervezést kellett. Az első dekádban munkások sem term hogy folyamatosan volna a kézimunkák rejtáztott a lemarat kereskedelem sem kívánt minőségű gélyt). Ezt még sül hogy a műszakiak tatlak a ruhákba é egy 300 pongyolát fani, mert maguk sem ismerték az u segi követelményeit sabbá tette a helyze volt norma sem az és a minőségi ellen tak tisztában a k

Miért é

Bérfiosztás idején 410 kis csoportot a gyárban megfigyelni borított átvece utá szét, hanem readzet az ízem valamelyk ra kezdi az osztok nyan papírra, ceruzá kszámítják a részleg az egyenlődi; alapja denki kézhez kap. dolgozó fizetése ne az igyekvőbbek, sze ilyenkor részt, ásapo többletnek. Néha — kán — 50-60 forintú így polyan „átpászo

MI Mennyi munk

Ma, ötvenes tervünk a teljesítményberve helytelen és egész egyenlődi ilyen meg Homolyen, amit a sz Somogyi János irány nának. Ez egyeseknél elentetés a többség verseny mai formájá mikor ezt a módszer még alapvetően más zet. Akkor bizonyos f nak lehetett venni az fogást. Nem volt me egy művelet részideje pontos, mindenre kité A csiszolás egy-egy több kézen is átmón azonban a legapóbb ideje van így nem üt ségbe megállapítani, k jostményt ér el, met ságban elért százaléka A legszorgalmasabb toszabb dolgozók, mint renc, Murvai András szektítottak a csoporto pzzel az ősi formájá

ok biztosítják
ak emelését

akik támogat-
tanfolyamok si-
en. De lebecsü-
elentőségét a ka-
rosi. hajdúbo-
dúszoboszlói és
etkeztekben és
helyeken sem a
zetősége, sem a
agényben indult, mert az első
napon csak 41.7 százalékra tud-
tak teljesíteni a tervet az üzem
dolgozói. Joggal fel lehet és fel
kell tenni a kérdést, mi volt az
oka, hogy a múlt évben igen
söp eredményt elért Ruhagyár
ilyen gyenge eredménnyel kezdte
meg az öt éves terv harmadik és
öntő tervét?

öles-zöldség, nő-
állattenyésztési
nak a termelő-
jai és brigádve-

tipusú tész-
indul tanfo-
időrogon.

elnöke Domán
cségei „Lj. Ke-
sztyos Károly el-
tkeztek. Itt az-
zik azokat a to-
nik nélkül nem
nyesen vezetni
eladata minden
tanácsnak, tö-
hogy jó szerve-
k tanfolyamra
ortok előkei,
ságukkal neká-
ragságot, hanem
gel biztosítják
nyes működé-

doigozó pa-
Pártunk és
álta biztosít-
séget eredm-
használja.

gazdasági szak-
vezetőgazdaság ki-
doigozói, me-
memberek ismer-
ek el kimagasló
egismerik a hal-
nő mezőgazda-
tapasztalatait s
dasági évben is,
val könnyebben
at, több termést
s magasabb jö-
k szeri. Tehát a
almas lépéssel
gazdaságunkat és
cialista fejlődés

unk

el nagyobb ter-
biztosíthatnak

ban több helyen
5 bizottságok is,
3 előkészítő
40 családdal
del, Hajdúná-
étai, püspök'a-
járásban pe-
zitó bizottság
működését,

tanácsaink fel-
az előkészítő bi-
segítsék, hogy
poritá alakul-

kozás megszab-
bbek között azt,
aványi az egyé-
sztokkal való
platot. Ennek
meghívják őket
fikre, ahol a
kerkedhetnek
etekkel és meg-
ményeket. A
k ezt a formá-

ozni az egyé-
oport tagjai-
ónek is,

meglévő cso-
csoportok is
m megféle-
lmezte! arra,
asztokkal való
n. javításban

Megindult a „Termelj ma többet, mint tegnap” mozgalom a Ruhagyárban

A Ruhagyár tervteljesítése ja-
nárban így alakult:
az első dekádban 71 százalék,
másodikban 101, százalék,
harmadikban 122.9 százalék,
az egész havi 100.4 százalék.
Sőt a napi tervteljesítés még
eségében indult, mert az első
napon csak 41.7 százalékra tud-
tak teljesíteni a tervet az üzem
dolgozói. Joggal fel lehet és fel
kell tenni a kérdést, mi volt az
oka, hogy a múlt évben igen
söp eredményt elért Ruhagyár
ilyen gyenge eredménnyel kezdte
meg az öt éves terv harmadik és
öntő tervét?

A kezdeti lemaradás okai

Elsősorban a nagy lemaradás-
nak az első dekádban az volt az
oka, hogy az üzem mintegy 70
százalékában eddig nem termelt
árúk termelésére tört át. Ez az-
nan magával hozta, hogy a szala-
goknak többségét többször kel-
lett átállítani az új cikkek és
medellék gyártására. Összesen a
hónap folyamán 55 állást, át-
szervezést kellett végrehajtani.
Az első dekádban ezert a gép-
munkások sem termeltek annyit,
hogy folyamatosan elegendő lett
volna a kézimunkához. Az is köz-
rejátszott a lemaradásban, hogy
a kereskedelem sem szállította a
kívánt minőségű árut (pl. sze-
gely). Ezt még súlyosította az,
hogy a műszakiak be is dolgoz-
tak a ruhákba és ezért mint-
egy 300 pongyolát fel kellett bon-
tani, mert maguk a műszakiak
sem ismerték az új cikk minő-
ségi követelményeit. Még súlyo-
sabb tépe a helyzetet, hogy nem
volt norma sem az új cikkekhez
és a minőségi ellenőrök sem vol-
tak tisztában a követelmények-

kel, sőt a gyártás előkészítése és
a dolgozók munkájával való

A tervteljesítés döntő tényezője: a felajánlási mozgalom

Az első dekádban lema-
radt az üzem. A második de-
kád elején még mindig sok ne-
hézséggel küszködtek. Ekkor az
üzem összes varrógépeit átse-
portosították, mégpedig úgy,
hogy minden szalagba egy már-
kájú gépek kerültek. Ez az át-
szervezés aztán meghozta gyü-
mölését, amikor az immár egy-
behangolt szalagok a lépcsős
norma bevezetése után megkez-
ték a napról napra felfelé ivelő
termelést.

A második dekádban a műsza-
kiak is sokkal gondosabban bon-
tolták fel a terveket a szalagok-
ra, sőt nemcsak napokra, hanem
két órára, mert a pártszerve-
zet az első dekád tapasztalatait
levonta és mozgósította a dolgo-
zókon kívül a műszakiakat is.
A második dekádban indult meg
az üzemben a felajánlási mozga-
lom, ez volt a termelés emelke-
desének döntő tényezője. Így ez
a dekádot már 101 százalékos
eredménnyel végezték be. De még

egyenletes ellátása sem volt biz-
tosítva.

mintegy 22.5 százalékos lemará-
dás volt a húsz napos tervhez
viszonyítva.

Lenner Zsigmond igazgató elv-
lárs erre a műszakiakat össze-
hívta és közösen készítették el a
harmadik tíz nap működési terv-
vét. Az elmaradt termelési érté-
ket szalagokra, napokra és két
órára bontották fel. A pártser-
vezet és a szakszervezet mozgó-
sította a dolgozókat, mindenki-
vel tudatosították a népvételek
és a bizalmiak, hogy mi a fel-
adata a terv végrehajtásában, a
munka menetének két óránként
való ellenőrzését is megszervez-
ték és ahol valami akadály mu-
latkozott, ott azonnal közbele-
tek a műszakiak. Az eredmény
ismeretes: 101.4 százalék. A terv-
teljesítésért folyó küzdelemben
az új dolgozók is becsülettel ki-
vetik részüket és a sikerhez
nagymerítékben hozzájárultak.
Saját új üzemükért becsülettel
kiálltak.

Nemcsak többet, jobbat is

Február?
Ebben a hónapban nemcsak a
terv mennyiségi túlteljesítéséért,
hanem minőségi túlteljesítéséért
is harcba indultak a Ruhagyár
dolgozói. Felajánlásuk, hogy Rá-
kosi civtárs születésnapjára: a
termelt áruk 98 százaléka első
osztályú lesz! (Januárban csak
86.3 százalékgig jutottak el.) Tel-
jesítik-e? Igen. Megindult a „Ter-
melj ma többet, mint tegnap”
mozgalom. Ők még hozzátették:
„Termelj ma jobbat, mint tegnap”
Baracsi József vállalta, hogy na-

ponta fél százalékkal növeli tel-
jesítményét. Papp Imre, Bus Mi-
hály, Csellei József és Moldován
János sztahanóvisták és még so-
kan csatlakoztak a mozgalomhoz.
Szarka Sándor és Polgár Mar-
git sztahanóvisták fél százalékos
naponkénti minőségi többtermé-
lést vállaltak.
... Mi, ruhagyári dolgozók a
mozgalomhoz való csatlakozá-
sunkkal példát akarunk mutatni”
— írják levelükben a mozga-
lom kezdeményezői. Rajtuk áll,
hogy ez megtörténjen.

„Gyerünk a pénzzel, András”

Miért érvényesül még mindig az egyenlősdi a Bútorgyár esiszoló műhelyében?

Bérlőasztal idején egy 15 fős
közös csoportot lehet a Bútor-
gyárban megfigyelni. A csoport a
bútorok átvétele után sem oszlik
fel, hanem rendszerint összegyűl
az üzem valamelyik zugában s ül-
ni kezdi az osztozkodást. Néha-
nyan papírra, ceruzával a kézben
számítják a részleg átlagszázalé-
kát, a százalékok után járó pénzt.
Az így kijött összeg lesz aztán az
az egyenlősdi alapján), amit min-
tegy kézzel kap. Mivel egy-egy
dolgozó fizetése nem egyforma,
az ígykvőbbek, szorgalmasabbak
nagyobb részt „sápot” adnak le a
többieknek. Néha — és nem is rit-
kán — 50-60 forintot is kitesz az
egy polyan „átpásztolt” összeg.

„KI MENNYI MUNKÁT VÉGEZ, ANNYIT ER”

Ma, öt éves tervünk idején jóval
a teljesítménybér bevezetése után,
helytelen és egészségtelen az
egyenlősdi ilyen megnyilvánulása.
Helytelen, amit a szalagcsiszoló
Somogyi János irányításával csinál-
nak. Ez egyeseknek kedvez, de
ellenes a többség érdekében,
verseny mai formájával, 1948-ban,
mikor ezt a módszert bevezették,
még alapvetően más volt a helyi-
zet. Akkor bizonyos fokig igazolták
lehetett venni az ilyen össze-
fogást. Nem volt megadva egy-
egy művelet részideje, nem volt
pontos, mindenre kiterjedő norma.
A csiszolás egy-egy mozzanata
több kézen is átment. Ma már
azonban a legapróbb fogásnak is
ideje van így nem ütközik nehé-
zségbe megállapítani, ki mennyit tel-
jesítményt ér el, mennyi a való-
ságban elért százaléka.

A legszorgalmasabb, legöntuda-
tosabb dolgozók, mint Lisztes Fe-
renc, Murvai András már régóta
szakították a csoportos munkának
ezzel az ósdi formájával. Belát-

ták, hogy ez félke a fejlődésnek,
gátja a munkaverseny kibontako-
zásának. Nem ösztönöz nagyobb
teljesítmények elérésére, sőt egybe-
sében kikalaktja azt a gondokor-
dást: „munk igyekkezünk, majd
mások megcsinálják helyettünk”
Valóban, Bugyenszki Béla, Papp
János, akik állandóan 150-160 szá-
zalékokat teljesítenek, mások helyett
is dolgoznak. Az önálló verseny-
től huzódózik pedig, mint Somo-
gyi János, Kántor János az ő zse-
bükből huzzák ki a pénzt.

A VEZETÉS NEM TETT LEPÉSEKET A HIBAK FELSZÁMOLÁSÁRA

Az első kilépők „merész lette”
különbön alaposan feldühödtetve a
csoportot. Valóságos támadás in-
dult meg a két „rendbontó” ellen,
mert nem voltak hajlandók ka-
lapba adni a pénzt, teljesíteni azt
a kívánságot, hogy „gyerünk a
pénzzel, András”. Az ellenséges-
kedés olyan formában is megnyilat-
kozott, hogy a legrosszabb munká-
tuktukták a kilépőkre. Ez a
cselekedet különben, ha új munkás
került az üzemrészbbe, valóságos
polgárjogot nyert. Az új munká-
sok kezébe még véletlenül sem ke-
sült a bontázson, vinkezésen vagy
az összekötő karika csiszolásán ki-
vül más. A jó munkát a csoport
tagjai saját maguk részére szál-
lították ki.

Mióta Balla Lajos az üzemrés-
vezetője, már javult a helyzet.
Nem a csoport, hanem a műhely-
rész és a termelés érdeke alapján
történik a munkaosztás. A telje-
sítmények is emelkedtek. Ma már
120 százalék helyett 150 a csiszoló
állaga, Balla elvtárs különben rég-
óta harcol a csoport feloszlásáért.
Azonban sem a Párt, sem a vállá-
latvezetés részéről nem kapja meg
a kellő segítséget. Mindkét helyen

indtak a doigroól, de nem hoztak
határozatot a helyzet megváltozta-
tására. Közben Balla elvtárs is hi-
bát követelt el, nem szorgalmazta
a dolgot. Hogy ez a hiba ma is
fennáll, azért az üzemrészt kommu-
nista is felelősek. A kommunista
nem gyakoroltak a csoport felé
egészséges, a fogyatékosokat
alaposan felkáró kritikát. Nem
mondták el, hogy a csoporton be-
lül helyesen nézettek egész sora is
érvényesül, ami a politikai kép-
zettség hiányának tudható be.

A CSISZOLÓNAK IS EGÉSZSÉGES UTON KELL JARNIA

Sürgős teendő ezeket a cso-
port megszűntetésére, — új brigá-
dok alakítása. Szocialista építési
menete, a bérézéstől valótt szoc-
cialista felfogásunk kívánja így.
A brigádon belül foglaljanak hely-
lyet a gyengébbek is, a jól dolgo-
zók pedig legyenek meg mindent
kevesebb százalékkal dolgozó tár-
saiak segítségére. Álljon következő
példaként a részleg előtt a Bútor-
gyár legjobb dolgozóinak, Murvai
Andrásnak, Szabó Il. Jánosnak,
Fekete Sándornak munkája. Szá-
muk meg végre az egyenlősdi. Ap-
pen a csiszoló is az egészséges fej-
lődés útjára.

Több, mint 60.000 múzeumlátogató

A debreceni Déry múzeumban igen
sok nagy értékű műemlék van. A
múzeumot a nyitvatartást napokon
az elmúlt évben több, mint hatvan
ezren tekintették meg. Számos köz-
ségből jöttek látogatók, természet-
vetkezeti csoportok tagjai és iskolá-
sok a múzeum megtekintésére. A
múzeum épületében a múlt év de-
cemberében nyit meg a természet-
tudományi állandó kiállítás, amelyet
január végéig közel négyezren
tekintettek meg.

A termelési értekezleteken éljenek a bírálat — önbírálat fegyverével

Holnapról kezdve egy héten
belül, február tizedikéig minden
egy üzemünkben, minden na-
gyobb munkahelyen, — mint pél-
dál az egyes építkezéseknél —
a SZOT határozata értelmében
termelési értekezletet tartanak.

A termelési értekezletek fel-
adata, hogy a januári termelési
tapasztalatok számbavétele és ki-
értékelése után újabb lendítő
erőt adjanak a február havi terv
teljesítéséhez és túlteljesítéséhez.

Általában megállapítható, hogy
a januári termelési értekezletek
a termelést előrelendítették.
Ugyanígy általában jellemző
volt ezeket a bírálat és önbírá-
lat hiánya is. Dolgozóink nem
eleg sokszor és nem elég élesen
éltek a bírálat és az önbírálat
fegyverével. Igaz ugyan, hogy a
Vagongyárban csaknem minden
osztályon többen beszéltek a
munkafegyelem megjavulásának
egy-egy üzemünkben, de a bírálat
ennek ellenére nem vált általánossá
és jellemzővé. Másutt pedig még
kevésbé éltek ezzel a fegyverrel.

További hibájuk volt a januá-
ri értekezleteknek, hogy azokon
csak megtárgyalták a problémá-
kat, de vajmi kevés határozat
született meg a fegyverrel
dolgozók, a szocialista vagyon
megrongálói ellen és a termelés
emelésé érdekében. Végül hiába
volt az is, hogy a termelési ér-
tekezletek eredményeit az üzemi
bizottságok nem hozták nyilván-
osságra és a felajánlások vég-
rehajtását nem tervszerűen el-
lenőrizték.

A most következő értekezleteken

ezeket a hibákat el kell kerülni.
Még nagyobb szervezetséget
kell elérni, de ez ne a hozzászó-
lások megszervezésében mutat-
kozzék meg, hanem határozatok
hozzatalában a munkafegyelem
megjavító, a nép vagyonának
rongáló ellen és az újító — a
Gazda-, Röder-, Deák-, Názarova-
mozgalmak kiterjesztéséért. Ra-
gyogó alkalom kínálkozik most,
amikor amúgyis a termelési kér-
désekről lesz szó, hogy a debrec-
eni üzemekben is megkezdődjen
a „termelj ma többet, mint teg-
nap” mozgalom, hiszen Loy elv-
társ kezdeményezése nem csupán
a bányászokra vonatkozik és nem
csupán a bányákban alkalmaz-
ható, hanem — mint ezt a Ruha-
gyár példája is igazolja — mind-
en üzemünkben. Nem kétséges,
hogy ha ez a mozgalom a debrec-
eni üzemekben is kiszélesedik
a termelés emelkedésének natal-
máig lendítő erejévé válik.

A termelési értekezletek leg-
főbb feladata, hogy a gazdasági
és műszaki vezetők megbeszéljék
a dolgozókkal a februári terv
teljesítésének feltételeit és már
most, a hónap elején látszanak
kemény és szívós harcot a hibák
és a nehézségek kiküszöbölésé-
ért. Ezt pedig csak úgy tudják
elérni, ha a bírálat és önbírálat
a legteljesebb szabadsággal és be-
nyesül, Forrjanak most össze
a gazdasági és műszaki vezetők
az üzemek összes dolgozóival és
ha összeforva, eredményes harc-
ba lendül az üzem minden dol-
gozója a februári terv túltelje-
sítéséért, akkor az értekezletek
betöltik feladatukat.

KÉRDÉS — FELELET

Hogyan használja fel a Szovjetunió az atomerőt az emberiség javára?

(Juhász Károly elvtárs kérdése
a debreceni városi tanácstól.)
Bizonyos elemek, a thórium és
az uránium atomjait fel tudjuk
már bontani. A bomlás útján
óriási energia szabadul fel. A
bomlás egyes esetekben oly ro-
hamos, hogy minden eddig is-
mert robbanószereztől is több,
a II. világháború alatt a hadvi-
selő jelek közül Németország, az
Amerikai Egyesült Államok és
Anglia vérszomoly kísérletekkel,
a roppant erőt a háborús cél-
jaik megvalósítása érdekében fel-
használhatóvá tették. A kísérle-
tek Németországban is megke-
ződtek előrehaladott állapotban
voltak a háború idején. Tény
mindeneségtel, hogy az elmen-
kült francia, német és az átvitt
angol tudósok segítségével első
szor az Egyesült Államokban si-
került az atomenergiát bombá-
ban felhasználni. Hirosimában
robbant az első atombomba,
amely valóban nagyobb pusztí-
tást okozott, mint holmi közön-
széges trinitrotoluolal megtöltött
masfajta bomba, de nem akkorá,
mint ahogy azt az amerikai há-
borús gyújtogatók bértollnokai
elhíresztették.

a tudat, hogy a Szovjetunió
is van atombombája, hogy szin-
tén felfedezte az atomerő felsza-
badításának és hasznosításának
titkát, egyelőre megfékezte az
imperialistákat.

Ennyit az atombombáról. Most
már nézzük meg az atomerő bé-
kés felhasználását. Teljesen bi-
zonyos, hogy nemcsak bombá-
ban, hanem békés célokra is fel-
lehet használni az atomerőt. Pé-
szo ehhez megfelelő szerkezetek
kellenek, akárcsak a bennin gaz-
daságos felhasználásához is. Ezek
a szerkezetek még tökéletlenek,
de bizonyos, hogy egyre tökéle-
tesebbek lesznek, bírálat és önbírá-
latjuk, hogy az első atomerő-
tor aránylag rövid időn belül
megjelenik a termelésben. Hol?
Itt természetesen a Szovjetunió-
ban. Miért éppen itt?

Az imperialista háborús gyuj-
togatók ezután már az atombom-
bát, mint zsarolási eszközt pró-
bálták felhasználni, mindaddig,
míg be nem bizonyosodott, hogy
a Szovjetunió is birtokában van
az atomerő felhasználása titka-
nak, sőt, mint a múlt év október-
ében kiderült, a Szovjetunió is
rendelkezik atombombákkal. Az
eredményes kísérletekkel a Szov-
jetunió tudománya valóban nagy
vesztéget hárított el a világ dol-
gozóinak feje felől.

Erre maguk az amerikai im-
perialisták válaszoltak először
ban azaz, hogy szigorúan ra-
gazkodnak az atomerő kutatások
feltétel nélkül közzéadásához, másod-
szor mert kizárólag hadi kísér-
leteket végeztek eddig az atom-
erővel. A magyarázat egyszerű,
hogy miért. Az atomerő minden
előző energiáforrásnál olcsóbb
és. Ha a békés termelésbe be-
lehet vezetni az atomerőt, akkor
egyik napról a másikra hasz-
nálatlan papírronggyá válnak
a petroleumszervények és feles-
legessé az összes robbanómoz-
gató, gépek, gyárak, mert ma-
nent újja kell építeni és mindent
újjonnan kell berendezni. Az
atomerő békés felhasználása
haladós dőfés volna a
tökés rendszerre. Az atomerő
hasznosítása termelésben elkép-
zelhetetlen a tökéletes rendszerben.
Az atomerő felhasználása nem
jár össze a tökéletes rendszerrel,
mert olyan nagy átalakulást von-
na maga után, Világos tehát,
hogy utolsó lehetségesig kizár-
nak az imperialisták az atomerő
békés felhasználása ellen, ez a
harc egyben a tökéletes rendszer
fenntartásáért folyó harcot is
jelenteli.

Mi volt ez a veszély? A há-
ború, hogy eddig ki nem tört,
azt a Szovjetunióknak köszönhet-
jük. Neki köszönhetjük mind-
még békés életünket, gazdasági
sikereinket, még pedig nemcsak
mi itt Magyarországon, hanem
az egész világot eddig a Szovjet-
unió mentette meg a kannibál
imperialisták merénylété elől. Az

A pártmunkás könyvtár: propagandistáink második otthona

A pártmunkás könyvtárak feladata hogy átadassák az agitációs és propagandamunkánk minden vonalát az agitációs és propagandamunkánk magasabb színvonalára emeljék.

A propagandistáknak mozgósítani kell a dolgozókat a szocializmus építésére, a béke védelmére. Mivel feladataink nagyobbak mint eddig voltak és ezután sem lesznek kisebbek, hanem még nagyobbak, ezért kell fokozottabban felvértezni magunkat a marxizmus-leninizmus elméletével.

Hajdú-Bihar megyében most van a yamában a pártmunkás könyvtárak felállítása. Hajdúbüször-ményben és Berettyóújfaluiban már működnek is. Pártunk hatalmas anyagi áldozatokat hoz azért, hogy a dolgozóknak a pártmunkás könyvtárakban, az ideológiai és zépicodámi könyvek és a tanulmányok feltételül szükséges, kényelmes berendezett helyiségek is rendelkezésükre álljanak.

Az agitációs és propagandamunka megjavítása megéri ezt az áldozatot, de csak akkor, ha jól működnek, ha a párt pénzén vásárolt könyveket rendszeresen olvassák, tanulmányozzák és a pártmunkás könyvtárak valóban támogatói, segítői lesznek a járásokban és városokban az agitációs és propagandamunkának. A propagandisták második otthona ez, legjobb segítség ahhoz, hogy megközelítsék a bolsevik propaganda és agitáció színvonalát.

Mivel a pártmunkás könyvtárak pártmunkánk új, segítő eszközei, propagandistáink nagy figyelemmel forduljanak feléjük.

Igen fontos feladat, hogy járási és városi pártbizottságaink a pártmunkás könyvtárak részére a megfelelő felelős biztosságot, Pártbizottságaink olyan elvtársat kell a könyvtárak felelősévé megnevezni, akiknek ez az alapvető pártmunkájuk. A könyvtárak vezetése nem kis munka. Nem egyszerű könyvtárosokra van szükség, hanem

olyan könyvtárosokra, akik nemcsak rendben tudják tartani a könyveket és vigyáznak arra, hogy azok el ne vesszenek, hanem olyan elvtársakra, akik értnek a könyvhöz, akik tudnak iródejmát ajánlani, akik tanácsokat tudnak adni.

Akit idejűltanak ideológiailag képzett legyen és tudjon segítséget nyújtani a propagandistáknak, a tanács dolgozóknak, a kulturális és köznevelési funkciókban dolgozó elvtársaknak.

Ötéves tervünk harmadik döntő éve megköveteli a párttagság eszmei színvonalának további növelését, a tömegek szocialista nevelésének fokozását. A mostani nemzetközi helyzetben szocialista építésünk megnövekedett feladatai között agitációs és propagandamunkánk feladatai is megsokszorozódnak. A pártmunkás könyvtárak éppen e munkák megjavítását, az előttünk álló megnövekedett feladatok teljesítését segítik elő,

Minden erővel a tervért, egész tervvel a kommunizmusért!

Volosin: „Kuznyeck föld” c. regénye

A Volosin: Kuznyeck föld c. „Szatén-díjas” regénye azért vált a második világháború utáni szovjet irodalom legjeztes részévé, mert a szovjet élet új adatait ábrázolja, magyafokú művészi eszközökkel, bájosan, a „Kapitánje” bányája telep párttitkára a fronttól érkezett Sztjepán Danyilov kérdésre felolvas a következőkben ad tartalmas választ a regényben feltárolt problémákkal kapcsolatban: „A boldogság szerintem a néppel való egységben, a népet folytatott harcban van. És még abban, hogy a mán keresztül a nagy Holnapot nézzük, hogy ebbe a hónapba beteljesüljön egész szlovén.” (192. oldal)

A regény alakjait a biztos perspektíva tudata mozgatja és ez a lendület áthatja meg azokat is, akiknek a szlovén „hamu alatt” a parázs” van. (Példa erre Filenkov főmérnök alakja.)

A legyőzött Berlinből győztesen hazatérő katonák biztos, a munkára, a termelés harcaira kész elszántasága a Prologus legelső mondanivalója. A regény további részében a Kuznyeck-bányavidék egyik legjellegzetesebb bányáját mutatja be az I. a háború utáni öt éves „terv” kezdési nehézségeivel, majd megújuló energiáit, önálló kezdeményezéseit és meginduló új tevékenységén méri le azt a változást, amit a munka jó megszervezése, a ciklusos szénfejtés a gépek kihasználása jelentett a bányában.

A bányai háborús feladatok teljesítése közben nőtt meg, Drobot bányavezető nem bírja a háború utáni következmények színvonalára emelni a bányai termelést. Megelégszik a norma egyszerű teljesítésével s a bányamunkáját a szomszédos telepek állapotához méri. Ez a vezetés ványomja bélyegét az egész bányamunkájára. A területi pártbizottság versenyzéselője a szomszédos bányába kerül.

Rogov, a frontról hazatérő gárdaszázados parancsnok szemmel meglátja a hibák okait, s a „főcsapás irányába” próbálja összehozni a meglévő erőket. Erőlködésére hasztalan mindaddig, amíg Drobotot le nem váltják.

Új lendülettel indul meg a munka. Cserepánov ifjúsági brigádja 200 századot teljesít. Sztjepán Danyilov, a Szovjetunió Hőse megtanulja a bányamunkát, Grigorij Voscsin új módszert alkalmaz: egyszerre több vágásban dolgozik. Kudarcát — amely csak időleges — eredeti tervétől való eltérése okozza. Homjakov — öreg bányamérnök — új gépet: kombájnt szerkeszt. Fellendül az egész bányatelep élete. A pártbizottság irányul.

ja és neveli az új embereket az új munkában. Bondaresuk párttitkár alakja különösen jómegrajzolt tipikus alak. A regény befejezése egyszerű: a kuznyeck föld minden létecsével együtt engedelmekedik az ember akaratnak, s bőségesen ontja jevaít az egész Szovjetország számára.

Mi az új ezekben az embereleiben? Rogov — egyik központi alakja a regénynek — mértékben lett bányavezető. A háborúban helyállott a népek felszabadításáért vívott harcban. A bányában újabb és újabb feladatok lát meg. A bányakombájn bevezetése, Homjakov gépének tökéletesítése hozta legjobban lázba. „Elvtársak, Egy gép született!” — mondja lelkesedéssel s ez azt jelenti, könnyebb lesz a munka, gyorsabban tudunk építeni.”

A bányai jól működik, de Rogov, Bondaresuk párttitkárval együtt látja az új feladatokat: több kokszenet kell bányászni, s ehhez a nehezebb munkához elő kell készíteni az egész bányát. Szakadatlan munka, előrelátás, kemény vezetői elhatározás: ez jellemzi Rogovot.

Rákosi elvtárs felhívta a legutóbbi gazdasági aktívá értekezletén a gazdasági vezetők figyelmét, hogy a munkafegyelmet megszilárdításban határozottabban, keményebb kézzel intézkedjenek. Rogov alakja jó példa ezen a terven s a szovjet irodalom így segít a mi mai harcunkat is.

1946. a szovjet háború utáni öt éves terv 2. éve. Folyik a küzdelem országoszerű a terv teljesítéséért, de a regény a termelés sajátos problémáin kívül s az egész harc megértése céljából több helyen is megrajzolja a kibontakozó békeharc egyes tényeit. Zinaida Ivanovná — egyik bányász anyja — az Antifasiszta Bizottság Angliába küldi. Fia üzenetében az egész szovjet nép hangja szólal meg: „Anglia jelenlegi gazdáinak meg azt üzenjük: ha a szükség úgy kívánja, mi nem felejtettünk el harcolni! Csak még féltelmetesebbek leszünk.” (273. oldal.)

Az előttünk álló év komoly feladatokat tűzött ki számunkra: meg kell bírkoznunk a fegyelmezett munkaszervezés, az önköltség-csökkentés és a gépek jobb kihasználásával szembenálló nehézségekkel. Szénbányászatiunk egészében nem teljesítette 1951. évi tervét, s ebben az évben újabb nagymennyiségűeket kell kitormelnie.” A ciklusos módszer alkalmazásában a munka dandárja még előttünk van. — ahogy azt Gerő elvtárs mondta. A békeharc megújítása lehetetlen a szovjet tapasztalatok felhasználása nélkül. Ez a könyv művészi ábrázolással, művészi formátannal

tipikus alakjával közelebb hozza hozzánk a szovjet munkahelyeket s csak rajtuk áll hogy vállolva harcoljunk a tervért, a szocializmus felépítéséért.

PETRIKAS ÁRPÁD.

Egy jó zenekar lelkes, odaadó munkájának jutalma

Aki jelen volt a MAV Filharmonikusok legutóbbi hangversenyén, ritka élményben részesült, a zenekar fejlődésének ugrásszerű, komoly eredményét élvezhette. Pedig ez csak az első lépés volt...

...első lépés azután, hogy a zenekart államosították. 1952 január 1-től a debreceni MAV Filharmonikusok állandó, főhivatású zenekarra vált.

Egy jó zenekar lelkes, odaadó munkájának jutalma ez. Azért kapták, hogy elmélyültebben tudjanak dolgozni, hogy dolgozóikkal még jobban meg tudják szerettetni az igényes, jó muzsikát, hogy még több dallal, még több zenével tudják megtölteni boldog jövő felé törekvő, derűs életünket.

A zenekar mulja tekintélyes. Huszonnyolc éve alakult és ebből több mint húsz évig tengette életét: anélkül, hogy komolyabb segítséget kapott volna. Az akkori uralkodó osztálynak a zenével sem volt az a célja, hogy nevelje a széles tömegeket. Kisebbségi gondja is nagyobb volt egy különösképpen vidéki zenekar támogatásának gondjaitól. Ha zenélni akarnak, hát zenéljenek — kedvtelésből — vélekedtek és a zenekarnak ennél több nem is igen jutott...

A fasiszmus vandalizmusa azonban ezt is elragadta tőlük. A háború forratagában megsemmisültek hangszereik, eltűnt kottaállományuk, szétszéledtek tagjaik.

A felszabaduláskor már csak heten voltak együtt: Tözsér Sándor, Tözsér József, Vancsakovszki Gyula, Rományi Miklós, Becskereki Gyula, Jakucs István és Bolvári László — és hozzáfogtak, hogy újjászervezzék a zenekart, mer: látják, hogy csak most lesz igazán szükség a muzsikájukra.

A fejlődés gyors volt, mint felszabadult életünk minden területén. Több helyi szereplés után 1948-ban már az éter hullámain keresztül küldte muzsikáját a kis „vidéki” zenekar az ország minden tája felé.

1947 januárjában Svaszta József MAV tanácsos vette át a vezetést és a szervezettleg is megszilárdított zenekar egyre rohamosabban fejlődésnek indult. Az 1948-as centenáriumi verseny során már a vidéki zenekarok között első helyre került, a budapesti és vidéki zenekarok együttes versenyében pedig negyedik lett.

Ekkor már rendszeres hangversenyeket tartottak és a vidék úttalan-útján keresztül vittek az etől eddig elrekesztett, megfosztott dolgozóknak Muszorgszkij, Csajkovszkij, Beethoven, Mozart, Erkel és Bartók muzsikáját...

A népművelési minisztérium megalakulása után egyre hathatósabb lett a zenekar támogatása. A művészi vezető ekkor Csenki Imre volt. A zenekar munkája, művészi fejlődése nem esett vissza akkor sem, amikor őt az Állami Népi Együttes művészi vezetőjének nevezték ki. Közművelésünk gondoskodása, a zenekar iránt

Kedden lesz az „Új ember kovácsa” bemutatója a Csokonai színházban

Nemcsak a pedagógusok, hanem a szülők, a dolgozók szélesebb tömegeinek egyik legnépszerűbb olvasmányja: Makarenkó „Új ember kovácsa” című könyve.

Makarenkó pedagógiai módszereit, tanulságos és egyben lebilincselően érdekes nevelői élményeit és tapasztalatait most színpadi formában is megismerhetik dolgozóink.

A Csokonai Színház legközelebbi darabja az „Új ember kovácsa” nyomán készített 3 felvonásos színmű. A próbákon már elevenen alakul ki előttünk a csavargótelep mozgalmas élete. Mint régi ismerősöket fogadjuk a könyvből jólismert figurák színpadi megjelenését.

Makarenkót, a Gorkij-telep vezetőjét Bárgyörgyi Károly alakítja, Grigorjevna és Bregel nevelőnőket Takács Anna és Mihály Lici kelteik életre. Szávai Lajos — Kalina Ivanovics, a telep gazdasági felügyelője, Bicskei Károly Halabuda elvtársa, a Népművelési Bizottság elnöke formálja meg. A „szent” magántulajdon védelmében magából kikelő Muszij Karpovics kulákok Zelená József hozza életre.

A telep fiatalok bűnözőiből kikerült, toprongyos növendékeit Békés Rita, Csengeri Edit, Kurikás Zsuzsa, Horányi Mária, Károlyi Judit, Angyal Sándor, Márkus László, Zenthe Ferenc, Kautzky József, Szentesi János, Novák István, Sárközi Zoltán, Hatvani László, Borsos Erzsébet és Rácz András viszik színpadra.

Az előadás külön érdekessége, hogy azt a színház által meghívott vendégrendező, a Színművészeti Főiskola egyik negyedik éves rendező-szakos hallgatója, Dobai Vilmos rendezte. A színház ezzel a fiatal tehetségek támogatásának, fejlődésük segítésének szép példáját adta.

Az „Új ember kovácsa”-nak szakmai bemutatóját ma délelőtt tartja a színház, míg a nyilvánosbemutató előadás kedden este fél 8 órakor lesz.

Meghosszabbították a Megyei Tanács irodalmi pályázatának határidejét

Többen jelezték az Irószövetség debreceni csoportjának, hogy Rákosi elvtárs tiszteletére, születésnapjának közelédtével, olyan irodalmi művek alkotásával foglalkoznak, melyek Rákosi elvtársról, hőcs vezetése nyomán fakadó eredményeinkről szólnak.

Az Irószövetség kérésére éppen ezért a Megyei Tanács végrehajtó bizottsága a tavalyi év végén hirdetett irodalmi pályázatának pályázati határidejét március 31-ig meghosszabbította. A pályázat eredményhirdetése április 4-én lesz.

Meghosszabbították

a Megyei Tanács irodalmi pályázatának határidejét

Meghosszabbították

a Megyei Tanács irodalmi pályázatának határidejét

Meghosszabbították

a Megyei Tanács irodalmi pályázatának határidejét

I. L. Ca

A burzsoázia tollsága legyőzvére általánosan minden esztétikusok, hogy elítéljék, mindezt abban, hogy ilyen hosszabbítani annak rendnek életét, melynek az a töltet, igazság e hallgatói, védelmet kaptak a védelmet kapott módon és eszközökkel az igazságot, lenj a gondolatnak azokat a gazdalyek a nép tu ajdo a népet szolgálják.

Az uralkodó osztályt a sorsot szánták, a legnagyobb műveinek, erre a sorsot író, a maró rozzalssággal leplez, földesúri gyűlölet, rothadtságot. Amik művek értékének gására irányuló hiúsultak, más, új módszerhez folyamféremagarázásaó meghamisításához.

Megkísérelték az hogy I. L. Caragiale ja sem volt kora szerével, hogy a dag humor”, de a tartalmozó műveit, mert „tréfáskedvű”, nagy drámáiról iró kiadványában igen toztatásokkal jelent alaki ásokkal, amely zó erőlesen tiltakó. „Az elveszett levő zavaros éjszaka” cíű szerzője semmi k szerző a liberális párt politikusaival, a fő osztályok ideológusai, „Junimea” irodalmi kelő” világával. A tudót azok mellé gyűlöl és akik elléje irányult, Caragiale művein keresztül a véseivel forrott összal, amelyet a népburzsóá földesúri létrehozó társadaló. Műveit végeségig rálat vörösfonala s az elnyomó osztálynyul.

Caragiale nemcsak megnyilvánulását bírányolásra és haz

I. L. Caragiale vádirat a tőkés fölom ellen. E rendbírálói és irodrendszeresen me nagy román klasszempitották bírtetlen élet, vagy nek bizonyult, a ták, elrejtették a műveit. Ez a magy hogy Caragiale s meretlen maradt a gek előtt.

Alább szintén e retten Caragiale amelyben a nagy íri rendszer aljágát leplezi le.

1875-ben a koncert hatalom. Az elszigetelt, mérs elemekkel szövetségbe párt megelégette a Ca megbuktatására szokolytatott küzdelmet a cot indított, most már a módszerek alkalmas berális párt népbolont vet igénybe, hol csenkorban nem volt barpedig ragyogó távlatotásával, bátor önként zott és ezzel a felkiált az utóda:

„Caragiale lábbalvól az alkotmányból — nájkor alutról. O rátpo mányellenesen és a mi tmon maradjon. Mi ta

(Obj)

